

Boldogházi HÍREK

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

POLGÁRMESTERI
HIVATAL

5144 Jászboldogháza
Rákóczi u. 27.

Tel.: 06 (57) 460-023
faluujsg@jaszboldoghaza.hu
www.jaszboldoghaza.hu

2011. SZEPTEMBER

12. ÉVFOLYAM

4. SZÁM

250 Ft

KEZDŐDNIK AZ ISKOLA

„A madarak azért tanulhattak meg repülni, mert hittek benne, hogy sikerülni fog.
Akinek hite van, annak előbb-utóbb szárnyai is lesznek.”

Darnet Christian

A TARTALOMBÓL

Polgármesteri tájékoztató
15 éve a polgárőrség
Nyugdíjasaink

2. old.
6. old.
14-15. old.

Osztálytalálkozók
Karate, nyári tábor
Mikecz Teodóra visszaemlékezése

19. old
20-21. old
30. old

Polgármesteri tájékoztató

➤ 11 milliót kaptunk a működéshez

Az önkormányzat 2011. évi költségvetése februárban közel 15 millió Ft működési hiánnyal került elfogadásra. Az előző évek gyakorlatához hasonlóan a Belügyminisztérium ebben az évben is pályázatot hirdetett az „önhibáján kívül hátrányos helyzetben lévő” önkormányzatoknak. Mit is jelent ez? Azt, hogy azok kaphatnak a különböző normatív támogatások mellé pályázati támogatást is, akik szigorú gazdálkodást folytatnak. Az önkormányzat költségvetését ilyenkor átvizsgálják, kiemelt figyelmet fordítva a kötelező és önként vállalt feladatok ellátására. Ez alapján kizárják azokat az önkormányzatokat, akik olyan feladatokat is végeznek, melyek nem kötelezőek, és nincs rá fedezetük. A Magyar Államkincstár számítógépes programja alapján Jászboldogháza Önkormányzata 12,5 millió Ft-ra lett volna jogosult, de a beérkezett pályázatok alapján csökkentett összegű támogatásokat ítéltek meg. Mi 11 millió Ft támogatást kaptunk, melyet célirányosan, az oktatáshoz való hozzájárulásunk csökkentésére lehet felhasználni.

➤ Ablakcsere az iskolán

A tavasszal pályázatot nyújtott be oktatási társulásunk az épületek korszerűsítésére. Ebben Jászboldogháza részéről a „nagyiskola” nyílászáróinak cseréje szerepel. A társulás

közel 30 millió Ft támogatásra pályázott, melyből végül 22 milliót nyert el. Ebből 10 millió Ft a boldogházi részesedés. A támogatási szerződés a közelmúltban került aláírásra, így most jutottunk el a közbeszerzés elindításához. Lehetőleg még a fűtési szezon előtt szeretnénk kicserélni az ablakokat, hogy már a tél folyamán költségmegtakarítást tudjunk elérni, illetve jobb közérzetet biztosítani az épület használóinak.

Pályázataink sikeressége érdekében Pócs János országgyűlési képviselő Úr segítségét kértem, melyet ezúton is köszönök, ez a 21 millió Ft támogatás most sokat segít az önkormányzat gazdálkodásában!

➤ Belvízelvezetés

A település bel- és külterületén található csapadék és belvízelvezető rendszer felújítását minél előbb szeretnénk megvalósítani. Ehhez jelenleg előkészítés alatt van a szükséges terveknek az elkészítése, az engedélyek beszerzése. Mivel nagyon sok ingatlant és tulajdonosát érinti a csatorna, kérem a Lakosságot, minden érintett kellőképpen tartsa rendbe és tisztán a saját portáján a csatornát, hogy adott esetben az képes legyen betölteni a feladatát.

Szűcs Lajos
polgármester

Tájékoztató

Önkormányzati ülésekről, aktualitásokról

Beszámoló a 2011. július 4-ei testületi ülésen hozott döntésekről

Jászsági Szolidaritási Alaphoz történő csatlakozás

A korábbi számban ismertetésre került a Képviselő-testület elvi nyilatkozata a Jászsági Önkormányzatok Szövetségének elnöke, Eszes Béla (Jánoshida polgármestere) által indított kezdeményezéshez történő csatlakozáshoz. A Szövetség javaslata az volt, hogy a 18 jászsági önkormányzat hozzon létre egy Szolidaritási Alapot, amely a pénzügyi segítségre szoruló jászsági településeken segítene kamatmentes hitel nyújtásával. Az Alapba a 18 település a helyi iparüzési adójuk meghatározott ezrelékét fizetné be. A képviselő-testület az elvi nyilatkozatát megerősítve a csatlakozásról döntött az idei hatodik testületi ülésen. A határozat értelmében 2011. évben az Önkormányzat a 2010. évben beszedett iparüzési adójának 6 ezreléknyi részét, azaz 55.812,-Ft-ot utal a Jászsági Szolidaritási Alapba.

A jászboldogházi Sportegyesület kérelmének támogatása

Bodor Máté a Sportegyesület új elnöke azzal a kéréssel fordult a Képviselő-testülethez, hogy a jelenleg a Jászboldogházi Motoros Klub által használt, a sportpályán lévő vendégöltözőt a Sportegyesület használatába adják és

járuljanak hozzá, hogy az öltöző felújítására pályázatot ad-hassanak be. A Jászboldogházi Motoros Klub vállalta, hogy 2011. december 31-ig kiköltözik az épületből, és átadja a Sportegyesületnek. A Képviselő-testület ezt követően úgy döntött, hogy 5 évig a Sportegyesület használatába adja az épületet, és hozzájárul a pályázat benyújtásához. A Testület továbbá felajánlotta, hogy segít a Motoros Klubnak olyan ingatlant keresni a településen, amelyet klubházként használnak majd.

Szándéknyilatkozat a Jászsági Támogató Szolgálat további működésére vonatkozóan

A Támogató Szolgálat a Jászsági Többcélú Társulás keretein belül működik már négy éve és olyan önkormányzati feladatokat lát el, mint például a településen élő fogyatékos gyermekek szállítása az iskolába. Jelenleg a Szolgálat a csökkenő normatívák miatt a működéséért küzd és kérte az önkormányzatokat, hogy a jövőbeni fennmaradás érdekében hozzanak szándéknyilatkozatot arra vonatkozóan, hogyha 2012-ben a normatíva nem lesz elég a működésükhöz, akkor Korlátolt Felelősségű Társaságként működhessejenek majd tovább. E döntés értelmében a Jászsági Támogató Szolgálat által ellátott közfeladatokat 2012. január 1. napjától lehetséges, hogy egy nem állami (civil) fenntartó fenntartása alatt működő intézmény fogja majd ellátni.

Hulladékkezelési Közzolgáltatási szerződés

10 éve kötött az Önkormányzat a hulladék összegyűjtésére és kezelésére közzolgáltatási szerződést, amely most lejárt. A Képviselő-testület úgy döntött, hogy a hulladékkezelési kötelezően ellátandó feladatának ellátását és a kapcsoló-

dó hatáskör gyakorlását átruhazza a REGIO-KOM Térségi Kommunális Szolgáltató Társulásra 2011. július 4-től határozatlan időtartamra, és a 10 évvel ezelőtt megkötött hulladékkezelési közzolgáltatási szerződés hatályát meghosszabbítja.

Tájékoztató a 2011. július 11-ei testületi ülésről**Faluvédő és Szépítő Egyesület kérelme**

Szűcs Gergelyné az Egyesület elnöke a faluszépítők idei terveinek megvalósításához nyújtott be kérelmet, amelyben 150.000,-Ft támogatást kért a testülettől. A kérelem a településen lévő középületek (Gyógyszertár, Szolgáltató Ház) előtti területek felújítására, térkövezésére vonatkozik. Az Egyesület a fenti két épület előtt térkövezni szeretne, padokat helyezne el és virágosítana. A költségvetés elfogadását követően az Önkormányzatnak nem áll módjában további összegekkel támogatni az egyesületeket, azon felül amely a költségvetésben került meghatározásra. Így a testület úgy döntött a térkő megvásárlásával segíti az egyesületet, valamint felajánlotta a segítségét a lerakási munkálatokhoz.

Strandfürdőn kemping kialakításához pályázat benyújtásáról

Az Önkormányzat pályázatot kíván benyújtani a Jászboldogházi Strandfürdőn kemping kialakítására. A pályázaton elnyerhető támogatás és az önerő aránya 60%-40%.

Beszámoló a 2011. július 25-én tartott testületi ülésről**Vodafone bázisállomás telepítéséhez történő hozzájárulás**

A Vodafone Magyarország Zrt. megbízásából kérelem érkezett az I-mobile Telecom Kft-től, hogy szeretnének a településen, lehetőleg belterületen egy 60 méter magas, rácsos szerkezetű tornyot építeni, amelyen rádiótechnikai berendezéseket helyeznének el. A torony felépítésével a mobilszolgáltatások javulnának. Az Önkormányzat a helybiztosításért 400.000,-Ft/év bérleti díjat kapna. Még ebben az évben szeretnék megépíteni a bázisállomást. Az Építésigazgatási Irodával előzetesen egyeztetve a Képviselő-testület támogatta a kérelmet, és úgy határozott, hogy a torony meg-

építésére és a rádiótechnikai berendezések elhelyezésére biztosít 250 m² területet a temető lödomb felőli bejáratánál. A pontos terület még nem került kijelölésre.

Kell-e egészségügyi kockázattal számolni a bázisállomás megépítése miatt?

Az elhelyezésre kerülő antennák az **egészségre semmilyen káros hatást nem gyakorolnak**.

Az adó ugyanolyan rádióhullámon működik, mint bármely más rádióadó, csak azok adóinál sokkal kisebb teljesítményűek. (Az antennától való „tartás” körülbelül olyan, mintha valaki a Bartók rádiótól, az általa használt frekvenciától félne.)

A műsorszórás irányítottan, igen kis szögben, vízszintes irányban történik.

Az ENSZ nemzetközi egészségvédelmi szervezetének (WHO) az állásfoglalása a következő: „a bázisállomások lakosságot érintő sugárzása elhanyagolható, ezért abból származó egészségkárosodással nem kell számolni.”

Egészségügyi intézmények (pl.: SOTE, MÁV kórház) is helyet adnak GSM átjátszó állomásoknak.

Vodafone vállalja, hogy saját költségen az Állomás használatbavételét követően akkreditált céggel sugár-egészségügyi mérést készíttetnek, amelynek minden tekintetben meg kell felelnie az Európai Unió és a Magyarországon engedélyezett határértékeknek.

Oktatási Társulási Megállapodás és az Alapító Okirat módosítása

A májusi testületi ülésen döntöttek a képviselők, hogy az Oktatási Társulás átszervezésre kerül, amely értelmében Tápiógyörgye is csatlakozott a Társuláshoz az oktatási intézményeivel. Szükségessé vált tehát a Társulási Megállapodás és az Alapító Okirat módosítása.

Tájékoztató a 2011. évi népszámlásról

Tisztelt Lakosok!

A Magyar Köztársaság területén **2011. október 1. és 2011. október 31. között** a természetes személyekről és a lakásokról nép- és lakásszámlálást kell tartani.

A népszámlálási törvény alapján **az adatszolgáltatás kötelező** a szennitív kérdéseken (nemzetiség, anyanyelv, vallás, tartós betegség, fogyatékoság) kívül és az adatszolgáltatók kötelesek a valóságnak megfelelő adatokat szolgáltatni.

A számlálóbiztosok jászboldogházi személyek lesznek, így a lakoságnak nem kell idegen személyeket a lakásukba beengedni az adatfelvétel során.

Miért fontos a népszámlálás?

A népszámlálás az egyetlen módszer, amellyel pontosan megismerhetjük Magyarországon lakosságának életkörülmé-

nyeit. A pontos adatok ismeretében megalapozottan lehet a gazdasági, az egészségügyi, az oktatási, a szociális és a kulturális fejlesztéseket tervezni és lebonyolítani. A Magyarországról nyújtott adatok segítségével hatékonyabban pályázhatunk az európai uniós és más nemzetközi támogatásokra. A magyarországi népszámlálás egy globális program része, általa adunk pontos képet magunkról a szomszédainknak, az Európai Uniónak és az egész világnak.

Kiket és mit kell összeírni?

Össze kell írni a Magyarországon területén élő természetes személyeket, valamint az ország területén minden lakást, lakott üdülőt és közösségi éjszakai elhelyezést szolgáló intézményt.

Összeírandó személyek:

- Minden magyar állampolgár, akik az ország területén életvitelszerűen élnek, vagy ha külföldön vannak, akkor csak átmenetileg (12 hónapnál rövidebb ideig) tartózkodnak ott. Minden külföldi állampolgárt és hontalan személyt, akik az ország területén 3 hónapnál hosszabb ideig tartózkodnak.

Mit kérdeznek majd a számlálóbiztosok?

A népszámlálási kérdések egyik része a lakásokra vonatkozik, másik része pedig a személyekre. **Kérdések a természetes személyekre vonatkozóan, amelyekre kötelező a válaszadás:** Nem, születési időpont, állampolgárság, lakóhely, lakáshasználat jogcíme, családi állapot, a családban, háztartásban betöltött szerep, élve született gyermekek adatai, iskolába járás, iskolai végzettség, nyelvismeret, foglalkozás, munkáltató, munkavégzés vagy tanulás helye, munkavégzéssel, tanulással összefüggő napi közlekedés. **Szenzitív kérdések:** nemzetiség, anyanyelv, vallás, tartós betegség, fogyatékosság. **(Ezekre a kérdésekre a válaszadás önkéntes.)**

Kérdések a lakásokra vonatkozóan: A lakás címe, rendeltetése (típusa), építési éve, falazata, lakáshasználat formája és rendszeressége, tulajdoni jellege, helyiségeinek száma, alapterülete, kommunális ellátottsága, felszereltsége, lakásban lakó háztartások és személyek száma.

Hogyan óvják az adatokat a népszámlálás során?

Kiemelkedően fontos, hogy a népszámlálás teljes folyamatában a magánélet, illetve a személyes adatok védelméhez fűződő jogok kellőképpen érvényesüljenek, illetve csak a legszükségesebb mértékben korlátozzák azokat. A népszámlálásról szóló törvény biztosítja, hogy a népszámlálás során felvett adatok a későbbiekben ne legyenek összekapcsolható-

ak az adatszolgáltatókkal. **A népszámlálási kérdőíven tehát nem szerepel majd a válaszadó neve.** Továbbá a népszámlálásban résztvevőket szigorú titoktartás köti.

Hogyan lehet eleget tenni az adatszolgáltatási kötelezettségnek?

A népszámlálási adatfelvételt megelőzően minden címre eljuttatunk egy népszámlálási adatfelvételi csomagot. A csomag tartalmazza a lakás- és a személyi kérdőív egy-egy példányát, valamint egy tájékoztató levelet. A lakáskérdőíven szerepelnek az internetes kitöltéshez szükséges azonosítók. Az adatfelvételi csomagban lévő dokumentumok az előzetes tájékozódást segítik.

A kérdőívek háromféle módon válaszolhatóak meg:

- interneten, az elektronikus kérdőív kitöltésével;
- papír kérdőíven, önálló kitöltéssel;
- interjú keretében, számlálóbiztos segítségével.

Az internetes válaszadásra 2011. október 1-jétől október 16-ig van mód a www.enepszamlalas.hu oldalon.

A kérdőív papír alapú, önálló kitöltésére szintén 2011. október 1-jétől október 16-ig van mód.

A megkérdezettek képzett számlálóbiztos segítségével, interjú formájában is válaszolhatnak a népszámlálási kérdésekre. A számlálóbiztosi interjúra az első megkeresés alkalmával, vagy előre egyeztetett időpontban kerülhet sor.

További információt olvashatnak a forrásként megjelölt honlapon vagy személyesen kérhetnek tájékoztatást a Polgármesteri Hivatalban.

Forrás: www.nepszamlalas.hu

dr. Fehérvári Mária
jegyző

Fokozott rendőri jelenlét

TISZTELT BOLDOGHÁZI LAKOS!

Ezúton tájékoztatom, hogy az előttünk álló időszakban a Készenléti Rendőrség aktív jelenlétére számíthatunk településünk kül- és belterületén. Az elmúlt hónapok eseményei következtében Pintér Sándor belügyminiszter Úr intézkedése folytán a Jászság egyes településeit kiemelten ellenőrzik. Ez naponta több órás megerősített rendőri jelenlétet jelent, feladatukat a helyi Polgárőr egyesület segítségével végzik. Az intézkedés célja a közbiztonság növelése, a bűnelkövetők kiszűrése, felderítése. Kérem a tisztelt lakosságot, bármilyen problémát észlel a közrend megsértésében, forduljon hozzájuk bizalommal, illetve telefonon hívja a Polgárőrség non-stop számát: 70-3191081.

Szűcs Lajos
polgármester

" Indul a számítógépes képzés második része "

A diákok mellett a tanulni vágyó lakosok is újra az iskolapadba ülhetnek. A téli/tavaszi csoportok után szeptembertől folytatódik a számítógépes képzés. Még néhány hely rendelkezésre áll, azért aki kimaradt a tanfolyamból, még jelentkezhet **az ingyenes alapfokú képzésre.**

Részletek:

ifj. Pap Béla, vagy, Dalmadi Nándorné
57-460-011

e-pont@jaszboldoghaza.hu

Polgármesteri hivatal- eMagyarország Pont

TEMLOMBÚCSÚNK ALKALMÁBÓL – A CSALÁD ÉVÉBEN - IMA A CSALÁDOKÉRT

Dicsőséges Szentháromság,
minden szeretet és közösség forrása,
köszönjük neked a családunkat.
Bocsásd meg bűneinket,
amelyeket szeretteink ellen elkövettünk.
Támogasd testvéreinket, akik házasságukban és
családi életükben hajótörést szenvedtek.
Töltsd el szívünket családtagjaink iránt áldozatos,

tiszta szeretettel.
Segíts, hogy a kölcsönös önátadásban napról napra újjászül-
lessünk.
Segítsd fiataljainkat,
hogy bátran vállalják a családi élet kihívásait.
Áld meg mindazokat, akik a
magyar családokért sokat fáradoznak.
Szent Család, köszörögj érettünk!

A keresztény nyaralás tíz pontban

Igaz, a nyár, a nyaralás lassan már mögöttünk van, de az alábbi tíz pont elolvasása után eldönthetjük, értékelhetjük magunkat: hogyan éltük meg a pihenő időszakot, az itthon vagy üdülőhelyen eltöltött szabadságot?

Juan del Río Martín spanyol tábori érsek szerint kétféleképpen élhetjük meg a nyaralást: az egyik az eluralkodó hedonista kultúra által megerősített "édes semmittevés", a másik, amit XVI. Benedek javasol, hogy az evangéliumot is a bőröndbe tesszük, azaz urai vagyunk nyaralásunknak.

Jó, ha értékeljük, de ne mitizáljuk soha a nyaralást, és fedezzük fel azokat az értékeket, amelyeket magában hordoz az évnek ez az időszaka - idézi az érseket a Zeint. A főpásztor tíz pontot ajánl figyelmünkbe, hogy valóban keresztény módon nyaraljunk.

1. Pihenés. A fáradtság, a munka és más tevékenységek miatti aggodalom elhomályosítja annak tudatát, hogy mi az igaz és a helyes. A nyaralás jó időszak arra, hogy fizikai és lelki erőt merítsünk, ami lehetővé teszi, hogy változtassunk életünk azon területén, ahol szükség van erre.

2. Elmélyülés. Teret és időt kell keresnünk arra, hogy saját magunkra gondoljunk. Ne féljünk találkozni önmagunkkal és legyőzni azt a felületességet, amit a zűrzavaros hétköznapi élet okoz. Ne feledkezzünk meg az evangéliumokról, melyek segítenek ebben.

3. Gondtalan derű. A szórakozás eltereli, az utazás pillanatnyilag eltávolítja a problémákat. Az állandó derű azonban abból fakad, hogy "belső otthonunkban" rend van. A szabadság ideje kiváltképpen jó arra, hogy rendet tegyünk önmagunkban.

4. Család. Egy olyan társadalomban, ahol az apa és az

anya is munkába járnak, a gyerekek keveset élvezhetik szü-leik jelenlétét. A szabadság alatt szorosabbá válhatnak a családi kapcsolatok, növekedhet a családtagok közötti kommunikáció, és többet segíthetnek annak, akinek leginkább szüksége van rá.

5. Barátság. A baráti kapcsolatokhoz idő kell. A szabadság megfelelő idő a baráti kapcsolatok ápolására, a hiányosságok pótlására, a félreértések rendezésére, vagy akár meglátogathatjuk egy beteg barátunkat.

6. A hit szépségének felfedezése. Tudnunk kell észrevenni az emberi alkotások szépségét, amelyet az elődeink hagytak ránk. Táplálnunk kell magunkban az érzéket történelmi, művészeti, kulturális és vallási örökségünk iránt.

7. Csend. Ebben tudjuk meghallani a legfontosabb hangokat, amelyek önmegvalósításunkat segítik. Akik értékelik a csendet, a hallgatás és a kommunikáció mestereivé válnak.

8. Imádság. A sok elfoglaltság miatt gyakran meggyengül, míg a nyaralás alatt többet beszélgethetünk az Úrral, erőt és ösztönzést kaphatunk tőle mindennapi utunkra.

9. A teremtett világra való rácsodálkozás. Ezáltal értékelni tudjuk azt a csodálatos látványt, amelyet a természet nap, mint nap ingyenesen elénk tár, s amelyben kézzel foghatóan hordozza a Teremtő nyomát.

10. Szolidaritás. A nyaralás alatt sem szabad soha megfeledkeznünk a szegények iránti szeretetről, amely abban nyilvánul meg, hogy féken tartjuk kiadásainkat, megosztjuk másokkal, javainkat, törődünk az idősokkal, időt töltünk velük, fontos társadalmi és lelkipásztori tevékenységeket támogatunk.

/Magyar Kurír/

Hírek a világegyházból - XVI. Benedek kapta az első példányt a Családok VII. Világtalálkozásját előkészítő katekézisből

„A család: munka és ünnep” címmel adta ki a tíz katekézist tartalmazó kötetet a Vatikáni Könyvkiadó (LEV). Ugyanez a témája a 2012. május 30. és június 3. között megrendezésre kerülő nemzetközi programnak is, amelynek Milánó ad majd otthont. A könyvet Ennio Antonelli bíboros, a Család Pápai Tanácsának elnöke adta át munkatársával a Szentatyának. XVI. Benedek elismerésének adott hangot a kiadványban olvasható beszédek tartalmát illetően. Sikeres felkészülést kívánt a milánói találkozóra, amelyre örömmel és lelkipásztori érdeklődéssel tekint az egyház.

A katekéziseket három csoportba rendezték: a család, a munka és az ün-

nep. Az első kategóriában a család, mint az élet továbbadásának a helye; a család, amely próbatételeknek van kitéve és a család, mint a társadalom lelke jelenik meg. A második csoportban a munka és az ünnep a családban; a munka, mint a család erőforrása és a munka, mint kihívás kerül megvitatásra. Végül a harmadik témakörben az ünnepet, mint szabadidőt a család, Isten és a közösség számára tárgyalja a kötet. Az elmélkedéseket a családi élet stílusáról szóló katekézis vezeti be, „A názáreti titok” címmel. A tíz meditáció célja, hogy rávilágítson a családi tapasztalat és a mindennapi élet összefonódására a társadalomban és a világban.

Népszámlálás 2011

A Központi Statisztikai Hivatal 2011. október 1. és 31. között népszámlálást tart Magyarországon. A népszámlálás során a lakosság vallási hovatartozását is feltérképezik. A Püspöki Konferencia a népszámlálás minden szempontból megfelelő lebonyolítása érdekében arra kéri a katolikus híveket, hogy kérdezőbiztosként minél többen vállaljanak részt a társadalom felméréseért zajló áldozatos munkában. A lakosság adatainak felvétele egyrészt az elektronikus és papíralapú önkitöltéses, másrészt az interjú módszer segítségével történik. A püspökök testülete fontosnak tartja a népszámlálást, ezért országos kampányt is indít, amellyel arra buzdítja híveit, hogy vállalják vallási hovatartozásukat, és nyilatkozzanak arról a népszámlálási kérdőíven.

Bóta Mizsei Ilona

15 éves a Polgárőrségünk

Hazánkban a polgárőr szövetségek élő hálózata a rendszerváltást követően (1991-ben) jött létre.

Községünkben 1996. augusztus 9-én alakult meg a Polgárőr Egyesület 17 taggal. Ma 74 tagja van közösségünknek. Vezetőnk Joó Kovács Balázs. Egyesületünk megalakulását az a tényező sürgette, hogy Jászboldogháza nyugalma egyre sűrűbben zavarta meg az utazó bűnözés. Többször betörték az ABC-be, az óvodába és az iskolába, jelentős károkat okozva. Az anyagi

kár mellett leírhatatlan aggodalmat, félelmet is kiváltottak.

A nyugalmat, a személyi és vagyonbiztonságot veszélyeztető cselekedetek ellen, a törvényes előírásoknak megfelelően, szorgalmazták az egyesület létrehozását Matók István polgármester és Joó Kovács Balázs körzeti megbízott.

Szerencsére a szervezés - bár nem volt egyszerű - sikeres volt. Az önkormányzat vállalta az anyagi feltételek biztosítását, helyiséget adott, ahol a járőrözéshez szükséges eszkö-

Akire mindig lehet számítani :

Nagy Mihály szolgálatban

ket, iratokat tárolhattuk. A község lakói érezték, fontos döntést hozott a 17 ember, hiszen a helyi körzeti megbízott bűnmegelőző tevékenységét fogják segíteni. Az éjszakai járőrözés elriasztotta a "betévedt vándorokat". Csenedesebb és biztonságosabb lett településünk.

Ezzel párhuzamosan elkezdődött az anyagi és technikai fejlesztés. Nagyon sokat köszönhetünk támogatóinknak, akik

együttműködés céljainkkal segítették a műszaki feltételek javítását.

15 év elteltével elmondhatjuk, Jászboldogháza biztonságosan bekamerázott térfigyelő rendszere kiválóan működik, járőreink szükség esetén szolgálati járművel őrizhetik az utcák, terek, a lakosok nyugalma. A szolgálat részére biztosítással rendelkezünk, mobil elérhetőségei ismertek a lakók körében. Rádiótelefon, URH készülék és mobilizálható riasztóberendezések segítik munkánkat. Az önkormányzattól használatra megkaptuk a régi könyvtárhelyiséget, melyet társadalmi munkánkkal felújítottunk. Ez lett a mi közösségi helyünk, ahol továbbképzéseket, a gyerekeknek különböző foglalkozásokat tartunk, és természetesen "csapatépítő" tréningeket.

A technikai fejlesztés mellett igen fontos számunkra, hogy együttműködési szerződésünk van a Önkormányzatunkkal, a rendőrséggel, az oktatási intézménnyel. Tagjai vagyunk a Jász-Nagykun-Szolnok megyei Polgárőr Egyesület Szövetségnek és nem utolsósorban az Országos Polgárőr Szövetségnek. Aktívan részt veszünk a megyei és országos polgárőrnapiakon, versenyzőink oklevelekkel erősítik településünk és egyesületünk hírét. A nálunk megrendezett XII. Jász Világtalálkozó keretében Megyei Polgárőr Napot szerveztünk, ahol a megyénkből és a szomszédos Pest megyéből érkező polgárőrök kellemes napot töltöttek együtt. A színes programok, a neves előadók emlékeztető élményt adtak a jelenlévőknek.

Egyesületünk ma közhasznú szervezetként működik, így számíthatunk a támogatók személyi jövedelem adójának 1%-ára.

2004 Tápiógyörgye

2006. Megyei Polgárőr Nap

Munkánkat országosan is elismerik.

- ♦ Így 2002-ben megkaptuk a Jász-Nagykun- Szolnok Megyei Rendészeti és Közbiztonsági díját
- ♦ 2006-ban pedig az Országos Polgárőr Szövetség a mi egyesületünket találta érdemesnek az Év Polgárőr Szervezete " kitüntető címre.

az Év Polgárőr Szervezete díjjal**Több országos egyéni kitüntetéssel is rendelkeznek tagjaink:**

- ♦ 1998-ban Joó Kovács Balázs az "Év Polgárőre"
- ♦ 2006-ban Nagy Mihály a Polgárőr Érdemkereszt arany,
- ♦ Kispálné Baranyi Aranka a Polgárőr Érdemkereszt ezüst,
- ♦ Szádvári János a Polgárőr Érdemkereszt bronz ,
- ♦ 2008-ban Vadkerti Tivadar a Polgárőr Érdemkereszt ezüst,
- ♦ 2009-ben Joó Kovács Balázné a Polgárőr Érdemkereszt bronz fokozatát kapta meg.
- ♦ 2004-ben az OPSZ oklevéllel és tárgyjutalomba részesítette Berkó Bélát, Fülöp Sándort, Kispál Tamást, Szaszko Bélát és Tóth Bélát.

Nagy János, Kispálné Baranyi Aranka, Gömöri Mihály és Joó-Kovács Balázs

Több polgárőrtársunk kapott oklevelet a megyei szövetségtől, a helyi szervezettől, és hatan (Gömöri Mihály, Nagy János, Joó Kovács Balázs, Nagy Mihály, Vadkerti Tivadar és Zrupkó Ferencné) megkapták a Jászboldogháza Községért című kitüntetést is - munkájuk elismeréseként.

A lakosságtól is sok pozitív megerősítést kaptunk. Ebből szeretnénk néhányat, tisztelt Olvasóinkkal is megosztani.

dr. Pap Béla

A kilencvenes évek elején - derekán azt gondolta a község akkori rendőre és néhány ember - mint egykor a filmben a "Mosodás" - hogy "Kell egy Csapat", de nem a foci pályára, hanem a falu területére, és a határba a kisebb, de annál bosszantóbb lopások megakadályozása, megelőzése érdekében. Szinte minden "eszköz" nélkül.

Ez időszakban alakultak ki a határban a magángazdaságok, beékelődve a szövetkezet tábláiba és fordítva is.

Így a "TSZ" vagyonőreinek nem volt joga intézkedni más földjén a szomszéd község (azóta város) ún. "böngészőivel" szemben, a rendőr viszont egymaga nem győzte. Ekkor privatizálták a Csíkosi erdőt is. (Mely minden erőfeszítés ellenére, azóta majdnem "törvényes" megélhetési bűnözés" martalékká vált.)

Ez időtájban jelentek meg a "házalók" és az "átutazó bűnözők" a község belterületén. Ekkorra már nyugdíjba ment a falu utolsó mezőőre is.

Így emlékszem az akkori miéltre, és milyen gyorsan eltelt az a több, mint 15 év hová fejlődött az akkori elképzelés. Sok lelkes polgárőr önzetlen munkájával. Azóta ez a "csapat" több "bajnokságot" és a lakosság részéről megbecsülést, elismerést nyert Joó-Kovács Balázs (volt akkori rendőr) "Csapatkapitány" vezetésével.

Ma már természetesnek vesszük, mi lakosok, hogy szinte minden bajunkkal (csirkelopás, kutyakergetés, gyerekszedés, kocsmai "baráti" hangos beszélgetés, belvíz elvezetés, stb.) hozzájuk fordulunk.

Ha kíváncsiak, hogy mi mindennel foglalkoznak hivatalosan, kérem, hogy olvassák el a 2011. április 27-i Képviselőtestületi ülésre készült jelentésüket, melyből kiemelném, hogy munkájukat önkéntesen és díjazás nélkül végzik.

Ezért kérem a Polgártársaimat, hogy lehetőségeinkhez mérten továbbra is, anyagilag is támogassuk a Polgárőrségünket.

(Utóirat: Mi ,lakosok is legyünk résen!)

Lelkes polgárőrünk, Bózsó László szolgálatban

Papp Izabella:

A biztonság napjainkban igazi értékévé vált, hiszen szinte minden híradás valamilyen bűncselekményről, rablásról, rendzavarásról tudósít. Már nem hagyjuk nyitva a kertkaput, nem engedjük be az idegeneket, s a számos negatív példa nyomán talán olyankor is bizalmatlanok vagyunk, amikor erre nincs is okunk. Míg azonban sok településről a közbiztonság folyamatos romlásáról hallhatunk, kis községünk a béke szigetének nevezhető, amiben igen nagy szerepe van a felkészült tagokból álló, hosszú évek óta jól szervezetten működő Polgárőrségnek.

A polgárőrök munkája nem mindig látványos, és sokrétű tevékenységüknek mi bizonyára csak egy részét érezzük közvetlenül. Számomra megnyugtató, amikor napközben a község különböző pontjain találkozom a Polgárőrség feliratú autójával, ilyenkor arra gondolok, vigyáznak ránk. Jó érzés tudni, hogy éjszaka is őrzik biztonságunkat, s hogy gond esetén az ügyeleti számon bármikor segítséget kérhetünk. Bizonyára nekik köszönhető az is, hogy eltűntek a különböző nemzetiségű, lépten-nyomon becsengető árusok, a gyanús házalók, s békés, nyugodt hangulat jellemzi községünk mindennapjait.

Polgárőreink szabadidejük jelentős részét önzetlenül áldozzák erre a fontos munkára, ami nagy felelősséggel és kötelességtudattal párosul. Ezt látom unokaöcsém Papp Gyula esetében is, aki a soproni főiskolán úgy alakítja az órarendjét, hogy péntekenként, amikor éjszakai ügyelete van, mindenképpen itthon legyen. Büszke vagyok rá, hogy a Tűzoltó Egyesület mellett a Polgárőrségnek is tagja. Mint mondja, néha "unalmas" az éjszakai ügyelet - s ez igazán megnyugtató számunkra -, de előfordul, hogy idegen autók, feltehetőleg nem a legjobb szándékkal érkezők, visszafordulnak őket meglátva, s szükség esetén segítséget tudnak nyújtani a lakosoknak.

A boldogházi polgárőrség tagjai jó közösséget alkotnak, amit az általuk rendezett bálók, összejövetelek is bizonyítanak. A Boldogházi Hírekben pedig folyamatosan felhívják figyelmünket fontos tudnivalókra, tájékoztatnak, mire ügyeljünk, hogyan járuljunk hozzá magunk is a biztonság megteremtéséhez és megőrzéséhez. Jó érzés az újságban olvasni a Polgárőrség tagjainak elhivatottságot tükröző bemutatkozó írásait is.

2011 az európai önkéntesség éve. A boldogházi polgárőrök 15 éve végzik önkéntes munkájukat sok-sok szabadidőt feláldozva, önzetlenül, lelkesen - valamennyiünk érdekében. Ezúton is köszönjük munkájukat, és kérjük, vigyázzanak ránk továbbra is.

Fehérváryné Csák Mária

A falu szélén, a Széchenyi utcában lakom a két lányommal. Sajnos szemben nincsenek házak, ezért nincs, aki rálasson a házunkra, és az utcában az átmenő forgalom is jelentéktelen. Így a betörések, besurranások nehezen észrevehetőek. Biztonságot ad azonban az a tudat, hogy a Polgárőrség ránk is figyel és vigyáz. Sokszor halljuk napközben és éjszaka is, hogy lassan elmegy a ház előtt a Polgárőr autó. Amikor napokig nem vagyunk itthon, nyugodtan megkérhetem ōket, hogy kicsit többször nézzenek rá a házunkra, és ōk mindezt jó szívvvel megteszik. Sokat járok a faluban, és bárhova megyek, találkozom velük.

Ezúton szeretném megköszönni a Polgárőrség tagjainak a többéves áldozatos és önkéntes munkát, amelynek köszönhetően békében és biztonságban élhetünk a családommal Jászboldogházán

Csergő Ervin plébános:

2005 nyarán érkeztem a településre. Első kerékpáros sétáimon, amikor tájékozódni kezdtem, máris figyelni kezdett a Polgárőrség, később tudtam meg, hogy kis híja volt, nem állítottak meg, hogy megkérdezzék, mi dolgom erre felé. (Amit nagyon élveztem volna.)

Több jószándékú figyelmeztetést is kaptam, hogy a kaput zárva kell tartani, a kerékpárt éjszakára be kell zárni, és egyéb biztonsági tanácsokat arra az esetre, ha több napra elutazom. Telefonszámokat is adtak a polgárőrök arra az esetre, ha valami bajba kerülnek, hívhassam őket.

Nappal alig látom a polgárőröket, de este és hajnalban többször észrevettem elosonni a polgárőr autót. Dicséretesnek tartom az iskola előtti reggeli szolgálatot a gyermekek közlekedését segítő. Hallottam mesélni történetet arról, hogy magánéletüket is "elkaptak" a faluban, amire büszke is voltam. Amikor a sekrestyénkből loptak el egy táskát, annak gyors visszakerülése a polgárőri szolgálatnak is köszönhető.

Összegezve mind a Polgárőrség hírnevével, mind a tapasztalt tevékenységével elégedett vagyok, és Isten áldását kérem további tevékenységükre.

Szűcs Gergelyné

Ők azok, akik miatt nyugodtan álomra hajthatjuk a fejünket, közöttünk élnek, vigyáznak ránk és otthonainkra, éjjel-nappal. Nagyon sokat tesznek a település biztonsága érdekében, önkéntesen, szabad idejük ráfordításával. Jó dolognak tartom, hogy szórólapon keresztül minden egyes lakos figyelmét felhívták a bűnözők által leggyakrabban alkalmazott elkövetési módszerekre, hiszen a megelőzés a legfontosabb. Megnyugtató, hogy látjuk őket a faluban, jelenlétükkel és a térfigyelő kamerák segítségével talán féken lehet tartani a "betyárokat", és leleplezni az elkövetőket.

Bármilyen problémával fordulunk hozzájuk, mindig segítőkészek, telefonszámuk közzétételével biztosítják elérhetőségüket, a nap 24 órájában.

Vigyáznak gyermekeinkre, mindent megtesznek azért, hogy az idős emberek is biztonságban érezhessék magukat, a községben.

Igazi csapatmunka az övék, tevékenyen részt vesznek a község életében.

Büszke vagyok arra, hogy a családomban, a rokonságban három polgárőr is van, a keresztapám, a fiam és az unoka-húgom személyében.

Takács Andrea

Strandi dolgozóként is mondom, nem is tudom mi lenne velünk a polgárőrség nélkül!

Mindig számíthatunk a munkájukra, ami számunkra nagy megnyugvást jelent. Nappal is, bármi gondunk akad, és ha nincsenek is éppen szolgálatban, azonnal segítséget nyújtanak kérésünkre. Az éjszakai fürdőzés sem jöhetett volna létre az ő példás segítségük nélkül. Mindvégig szemmel tartották a terepet, és vigyáztak ránk! Személy szerint én régebben is rászorultam közvetlen támogatásukra. Amikor a kocsmába idegen "légiósok" érkeztek, és éreztem, ezek nem megfelelő szándékkal jöttek, szóltam az ügyeletnek, akik azonnal intézkedtek. Sejtésem beigazolódt. Az igazoltatás utáni visszajelzésekből megtudtam, hogy egyikük intézetből szökött, a másik börtönből érkezett hozzánk, de volt már, amikor körözött bűnözőt is így kaptak el. Azt hiszem, nemcsak én, de a község valamennyi lakója köszönettel tartozunk munkájukért.

Kovács István

Jászboldogháza, Ág u. 6.

1976 óta lakunk Jászboldogházán. Visszatértünk gyökereinkhez, hiszen feleségem családja boldogházi, az én őseim pedig Boldogháza és Portelek határán éltek. A városból költöztünk falura. Ezt a döntésünket azóta sem bántuk meg.

A mai kegyetlen világban olyan településen élünk, ahol lehet élni. A falu tényleg egy közösség. Sokszínű, ellentmondásos, és mégis egységes.

Itt az emberek nem csak magukra, de környezetükre, szomszédjaikra is figyelnek. Az ember, ha átlépi ennek a kis településnek a határát, biztonságban érzi magát. Ezt a biztonságot erősíti a településen működő polgárőr szervezet.

Hosszú évek óta szinte észrevétlenül, de nagyon hatékonyan végzik munkájukat. Nem a statisztikák, hanem az élet igazolja őket. Nem ők mondják, hanem én tapasztalom, hogy biztonságban vagyunk. Évek, talán több mint egy évtized múlt el úgy, hogy nem volt rendőr a faluban. Volt viszont szervezett, jól irányított polgárőrség.

Én örülök, ha a nap különböző szakában járőröznek kocsijaik. Nem zavar, sőt megnyugtat a térfigyelő kamera, amely minden reggel búcsúztat, és minden délután köszönt. Megnyugtat, hogy míg én távol vagyok, biztonságban van a házam, a családom. Figyelnek a szomszédok, mint ahogy én is figyelek, ha otthon vagyok, figyelnek a polgárőrök, akik közül lehet, hogy épp a szomszédom van szolgálatban. És ez nagyon fontos! Fontos, hogy ismerjük egymást! Ezért jó itt élni!

Ezt én mondom, ezt én érzem, és nem a hivatal akarja ezt elhíttetni velem!

Köszönöm polgárok, köszönöm szomszédok, köszönöm neked Boldogháza!

Kerekesné Kövér Bernadett:

Számomra a jászboldogházi Polgárőrség=biztonság. Biztonság nappal, amikor mi dolgozunk, tudom, hogy van, aki veszi a fáradságot, és szemmel tartja a házunkat.

Biztonság éjszaka, mert amikor felkelek az én álmukban is izgó-mozgó gyerekeimhez, nem egyszer láttam a Polgárőrség autóját járőrözni.

Biztonság, amikor elengedem a lányomat az iskolába egyedül, tudom, hogy van, aki figyelemmel kíséri útját.

Épp ezért minden tisztelem azoké az embereké, akik éjjel-nappal a lakosság szolgálatában állnak teljesen önzetlenül.

Külön kiemelném kedves szomszédainkat, Nagy Misi bácsiakat, akikhez bármikor fordulhatunk segítségért!

Aki többet szeretne megtudni az elmúlt 15 évről, tisztelettel figyelmükbe ajánljuk a hamarosan megjelenő visszaemlékező kiadványt. A Polgárőr Egyesület valamennyi tagja nevében köszönjük éberségüket, figyelmüket, megtisztelő támogatásukat. Továbbra is az a célunk, hogy biztosítsuk Jászboldogháza lakóinak nyugalalmát, biztonságát.

Bóta Mizsei Ilona

A jászboldogházi Polgárőrség tagjainak köszönet jár azért, hogy önzetlenül, saját szabadidejüket felhasználva évente sok - sok munkaórán járják településünk utcáit, segítik a rendőrség munkáját, őrzik a közbiztonságot, biztosítják a rendezvényeket.

Jelenlétük a településen, folyamatos elérhetőségük, a felmerülő problémákra való gyors intézkedéseik a lakosság biztonságérzetét növeli.

Az óvodába, iskolába járó gyermekek szülei számára bizonyára megnyugtató érzés, hogy a polgárőrség tagjai reggelente segítik a gyermekek biztonságos átkelését az úttesten, és így gondoskodnak a gyermekek balesetmentes iskolába érkezéséről.

Munkájuk szakszerűségét mutatja az is, hogy sokat tesznek a bűnmegelőzés területén, szórólapokon, újságcikkekben hívják fel a lakosság figyelmét a bűncselekmények körülményeire és azok kivédésének lehetőségeire.

Munkájukért nagyon hálásak vagyunk, eddig elért eredményeikhez szívből gratulálunk, és további sok sikert, sok "eseménytelen" munkaórát kívánunk!

Muhariné Szőke Bernadett

Mindig nagy tisztelettel és figyelemmel követem a helyi Polgárőrség munkáját, tevékenységét Jó látni azt, hogy egy ilyen kis lélekszámú településen is milyen összerendezett, jól összehangolt "csapatmunka" folyik, mely nemcsak prevenciós (bűnmegelőzési) területre korlátozódik.

Odaadó, felelősségteljes, önzetlen munkájukkal a Rendőrség munkáját is segítik, immár egyre bővülő létszámmal. Jelen vannak a község rendezvényein, melynek sikeres lebonyolításában nagy szerepet vállalnak. (pl.: Falunap, Civil-szervezetek napja, Hagyományőrző hétvége...stb.) Bízalommal fordulhatunk hozzájuk, meghallgatják a lakosok panaszait, próbálnak segíteni, megoldást találni egy-egy aktuális problémára.

Jó, hogy jelenlétükkel, visszatartó erőnek bizonyulnak a faluban "nézelődő" idegenekkel szemben. További tevékenységükhöz kívánok jó egészséget :Joó-Kovács Balázs Elnök Úrnak és a Polgárőr Egyesület valamennyi önkéntes tagjának!

Összeállította: Zrupkó Ferencné polgárőr

VANDÁLOK!

2011 tavaszán történt a késő esti órákban. Két 16 év körüli fiatalember látogatott meg minket, lázasan „dolgozni” kezdtek a vasútállomás területén. Fekete festékekkel lefújták a buszmegálló váróhelyiségét, a transzformátor házat, és területen leparkolt buszt.

Biztosan készültek a cselekményre, mert késő este a kocsmában nem lehet spray-t vásárolni, hogy miért éppen Boldogházán? Rejtély számomra. Szinte a cselekménnyel azonos időpontban a polgárőrség 06/70-319-1081 24 órás ügyeleti telefonszámára értesítést kaptunk. Az ügyeleti szolgálat azonnal a helyszínre vonult, hogy felmérje a helyzetet, és a szükséges intézkedést tegye.

A helyszínen tartózkodó szemtanúk elmondták, hogy az elkövetők felszálltak a 22.00 órakor Jászberénybe induló vo-

natra. Gondolhatná az ember, hogy bottal üthetjük a nyomukat, vesztett ügy. Az intézkedő polgárőrök nem adták fel, azonnal értesítették a Jászberényi Rendőrkapitányság ügyeletét, megadva az elkövetők ruházatát és személyleírását, valamint a vonat várható érkezését.

Példásan gyors és szakszerű intézkedés történt, Jászberényben a Vasútállomás mellett a járőrök elfogták a két elkövetőt, amint a közeli emlékművet fújták le.

Ráfizettek! A következményeket viselniük kell, remélem szigorú büntetést kapnak, ami elveszi a kedvüket a további „alkotások” készítésétől.

Mindennapos eset. Gondolná az ember, igen, egy a sok közül amit sikeresen megoldottunk, és ebben jelentős szerepe volt a jól felkészült polgárőreinknek.

Intézkedők: Nagy Mihály szolgálatvezető, Simon Ottó.

Ismét találkoztunk!

Az Elszármazottak Baráti Társasága és az Ezüstkör Nyugdíjasok és Magányosok Egyesülete 2011. augusztus 27-én tartotta immáron 10. alkalommal a szokásos éves találkozóját. Már reggel 8 órától zajos volt a kultúrház környéke. Közel 200 ember gyűlt össze, hogy találkozhasson régi barátokkal, ismerősökkel, szomszédokkal, osztálytársakkal. Ez a jubileumi összejövetel igen sok embert megmozgatott. Voltak a kis hazánk minden szögletéből, de még külföldről is. A nagy meglepetés sem riasztotta el a résztvevőket.

Az ünnepséget a himnusszal kezdtük, majd az ez évben megalakult Csillagvirág Énekkar adott mű-

sort, és Berkó Albert 8. osztályos tanuló szavalta el Petőfi Sándor „Szülőföldemen” című versét. Az elhangzott dalok és a vers már bizony egy-két embernek könnyet csalt a szemébe. A műsor után a köszöntők következtek. Először Szűcs Lajos polgármester köszöntötte a jelenlévőket, és kifejezte örömét, hogy ismét sikerült ezt a rendezvényt összehozni. Majd Veliczkiné Icuka összefoglalta az elmúlt 10 év eseményeit, megköszönte az egyesületen belüli segítők munkáját. Hálaát fejezte ki a Nyugdíjas Egyesület felé a találkozás megszervezéséért. Ezután a kerek évfordulósok köszöntésére került sor.

Ünnepeltjeink:

Ménkü István	80 éves
Nyitrai Istvánné (Sinka Margit)	80 éves
Dékány Béláné (Gömöri Margit)	80 éves
Horváth Dezső	80 éves
Bajor Géza	70 éves
Túri Lászlóné (Túróczy Irén)	70 éves
Erki Irén	70 éves
Kispál Albert	70 éves
Baranyi Sándorné (Erki Mária)	70 éves
Zámbori Gyuláné (Szörös Éva)	70 éves
Barta Jánosné (Kalmár Éva)	70 éves
Eszes József	70 éves
Mizsiné Fecske Otília	70 éves
Vígh Zoltán	70 éves
Fülöp Zoltánné (Sebestyén Teréz)	70 éves
Muhari Tibor	70 éves
Fazekasné Tatár Klára	60 éves
Germann Sándorné (Szörös Mária)	60 éves

Elszármazottak Baráti Társaságának tagja
 Ezüstkör Nyugdíjasok Egyesületének tagja
 Ezüstkör Nyugdíjasok Egyesületének tagja
 Elszármazottak Baráti Társaságának tagja
 Elszármazottak Baráti Társaságának tagja
 Elszármazottak Baráti Társaságának tagja
 Elszármazottak Baráti Társaságának tagja
 Elszármazottak Baráti Társaságának tagja
 Ezüstkör Nyugdíjasok Egyesületének tagja
 Ezüstkör Nyugdíjasok Egyesületének tagja
 Elszármazottak Baráti Társaságának tagja
 Elszármazottak Baráti Társaságának tagja
 Elszármazottak Baráti Társaságának tagja
 Elszármazottak Baráti Társaságának tagja
 Elszármazottak Baráti Társaságának tagja
 Elszármazottak Baráti Társaságának tagja
 Elszármazottak Baráti Társaságának tagja
 Elszármazottak Baráti Társaságának tagja

A 18 fő ünnepelt tortagyertyák elfújása után megkönnyezve ültek a helyükre. Éppen ezért a csoportkép nem is olyan vidámra sikeredett.

A hangulatot finom ebéd elfogyasztása, a tombolatárgyak kisorsolása oldotta fel. Délután megoszlott a társaság. Két csoport is osztálytalálkozót tartott, egyik a polgárőr helyiségben, másik az ifjúsági klubban. A többiek hosszasan elbeszélgetve, ismerősöket keresve, rég nem látott barátokat megtalálva mulattak a nap hátralévő részét.

Búcsúzáskor legtöbben úgy köszöntek el, hogy reméljük, jövőre is találkozni fogunk!

Úgy legyen!

*Orczi Imréné
 egyesületi titkár*

Faluvédő és Szépítő Egyesület képes hírei

Kerékpárút

A kerékpárút mentén szépen nyílik a kána, melyet *Somogyiné Lajkó Piroška* ajánlott fel faluszépítésre./a növényeket földia sátorban nevelte, amíg 50-60 cm-re nőttek/. Köszönjük neki.

A felajánlott virágot a lakosok ültették be, és ők is gondozzák. Köszönet érte.

Vasútállomás

Ahogy azt a *Boldogházi Hírekben* már közöltük, egyesületünk csatlakozott (2011. 06. hóban) az Önkéntesség európai éve alkalmából meghirdetett országos akcióhoz, mely a vasútállomások környezetének megszépítését tűzte ki célul. A munkálatok befejeztével örömmel értesültünk arról, hogy az országban 22 jelentkező állomás közül az összmunkaidőversenyt 114 órával, és az egyéni csúcst is a *Jászboldogházi Faluszépítők* csapata nyerte. (A 22 állomás összesen 556 önkéntes munkaórát dolgozott.) Az *Új Néplap* több alkalommal is hírt adott az eseményről és az eredményről.

Az állomásszépítést követően egy boldogházi fiatal, *Szűcs Péter* kedvet kapott és benevezett az éppen akkor meghirdetett MÁV építészeti értékeit bemutató **fényképpályázatra**. Nagy öröm számunkra, büszkék vagyunk arra, hogy a jászboldogházi vasútállomás épülete ott szerepel 4 fotóval a vasúti műemléképületeket bemutató alkotások között, és bárki megtekintheti a www.vasutfoto.hu (galéria, Jászboldogháza-Jánoshida, frissítés) elérhetőségen. A Kulturális Örökségvédelmi Hivatal az országban 48 vasúti műemlékké nyilvánított épületet tart nyilván, köztük van a boldogházi vasútállomás épülete is.

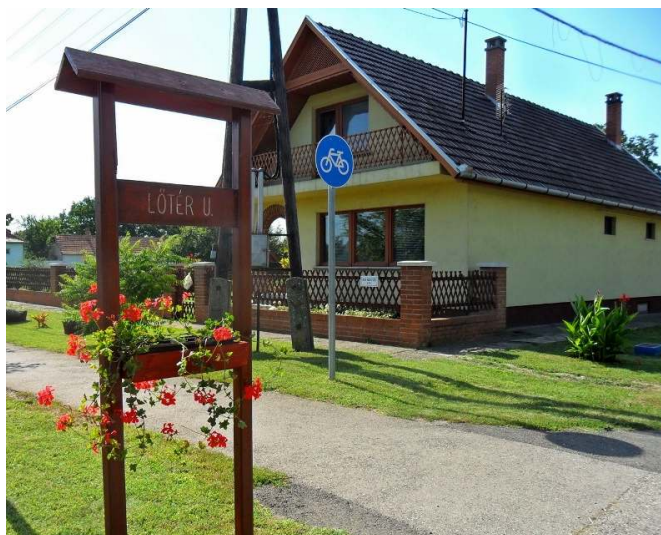
Vihar után

A július 20-án községünkön végigsöprő vihar nem kímélte az 1956-os emlékművet sem. Ez a fából készült emlékmű a vasút melletti szép parkos környezetben *Harangláb* néven vált ismertté, melyet *Nagy János (CSIKI)* asztalos faragott 2003-ban, és most elvállalta a viharokozta kár helyreállítását is. Köszönjük neki.

Utcatábla

A LŐTÉR utcai utcátáblát újból díszítheti virág *Szaskó Béla* asztalosnak köszönhetően, aki (Búcsúra) társadalmi munkában pótolta a hiányzó virágládát, sőt még be is festette azt. Segítségét köszönjük.

Szűcs Gergelyné
az egyesület elnöke

A Faluvédő és Szépítő Egyesület tagjainak aktív, szorgos és nem utolsósorban kreatív munkájához, elért eredményeikhez szívből gratulálunk. Kívánjuk, hogy munkájuk révén még többen kapjanak kedvet községünk szépítéséhez.

(szerk.)

Portrék a civil szervezetekből

Császi Istvánné

FALUVÉDŐ ÉS SZÉPÍTŐ EGYESÜLET

Császi Istvánné (Matók Katalin) vagyok. 2009 novemberében csatlakoztam a Faluvédő és Szépítő Egyesület tagjaihoz. Jászboldogházán lakom születésem óta.

Mikor megkerestek, hogy lennék-e az Egyesület tagja, örömmel vállaltam, mert minden apró dolog, amit a falu és környezetünk szépítéséért teszünk,

hasznos, jóleső érzés és szemet gyönyörködtető.

Ha kerítést kell festeni, vagy éppen a virágládákat újra festeni, és azokba muskátlikat ültetni, szívesen segítek, mert mind környezetünk szebbé tételéért történik. Egészségi állapotomhoz képest igyekszem hasznára lenni e lelkes csapatnak, mert lelkesedésben nincs hiány.

Ha Sziliczei Marika szól, hogy holnapra kerítésfestéshez segítségre lenne szükség, szívesen megyek. De ezzel nem csak én vagyok így. Más egyesületi tag is szívesen segít, ha ideje engedi.

Kívánom, hogy minden egyesületi tag továbbra is legyen ilyen aktív, és minél többen csatlakozzanak hozzánk, mert igazán szükség van a szorgos és környezetünket szépítő kezekre.

Kovács József

BOLDOGBT

1937-ben jöttem a világra Porteleken a Szórád dombi házban, Ilus bába segítségével. Gyermekkorom kisebb részét itt töltöttem. Ált. isk. tanulmányaimat a porteleki iskolában kezdtem. Itt ismerkedtem meg a számokkal és a betűkkel Salamon József akkori tanítóm segítségével.

M a j d e l k ö l t ö z t ü n k Jászboldogházára a sóshídi tanyára az anyai nagyszülőkhöz. A 3. és 4. osztályt itt végeztem.

Tanítóm Tömör Károly volt, akivel jó kapcsolatot ápolunk. Ő a nyári szünetekben az iskolában selyemhernyót tenyésztett, és én segítettem neki a falánk hernyók eperfalevél szükségletének begyűjtésében. Jutalmul elvitt Szolnokra, megnéztük a virágzó Tiszát is. Ez volt életem első kirándulása.

A felső tagozatra már a tőlünk két km-re lévő boldogházi iskolába kellett járni. Itt Riczkó Á. Zoltán igazgató úr tantestülete tanított.

Középiskolás éveimet Mezőtúron az akkori Dózsa György gimnáziumban töltöttem. Itt kedveltem meg a matematikát, amihez Varga Lajosné osztályfőnököm nagyban hozzájárult.

Érettségi után Szegedre kerültem a Pedagógiai Főiskolára. 1960-ban végeztem, mint matematika-fizika szakos tanár.

Ezután kikerültem a nagy „Életbe”. Első munkahelyem Szobon volt az Ált. Isk. és Gimnáziumban. Később elköltöztünk Vácrá. Itt különböző iskolákban tanítottam, és végül a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakközép és Szakmunkásképző Iskolához kerültem. Itt tanítottam 1997-ig, innen mentem nyugdíjba.

Feleségem is pedagógus. Két fiunk van. Nyugdíjas éveimet Kismaros és Szokolya közti Börzsönyligeten töltöm. Hobbim nyáron a kert gondozása és a ház körüli munkák végzése, télen pedig a számítógép és az elektronika.

A politikai életben aktívan nem veszek részt, de van magánvéleményem. Országunk többnyire kettészakadt. A mindenkori kormány és az ellenzék nem segíti egymást az ország előre haladásának érdekében. A mindenkori kormány munkáját az ellenzék akadályozza terveik, célkitűzéseik megvalósításában. Ez volt a magyar mentalitás régebben is és most is. A válságból így még nehezebb kilábalni.

Én, mint pedagógus igyekeztem becsülettel végigvinni azt a munkát, amit vállaltam. Azt hiszem, a pedagógusok, próbálják tanítványaikba plántálni a bölcsességet, a bátorságot, a mértékleteséget, az igazságosságot, a reményt, a szeretetet maradandó értékeit. Mindig igyekeztem tanítványaimat rendszeres, fegyelmezett

munkára nevelni. Eredményes jó munkát csak fegyelmezett közösségben lehet végezni. Szomorúan és meglepve tapasztalom, hogy körülöttünk mennyire megváltozott a világ. Napjainkban sok tanuló és szülő nem tiszteli a pedagógusokat. A tanulók és a szülők arra hajlamos rétegeiben nagyon elhatalmasodott az agresszivitás. Egy-egy szomorú és elítélendő eseményt egyre gyakrabban hallhatunk a médiumokból. Azt hiszem, a mai pedagógusoknak rosszabb a helyzete, mint a mi nevelőinknek volt. A nehezebb munka mellett a munkahely elvesztése és a munkanélküliség is sokakat fenyeget. A létbizonytalanságban nagyon nehéz élni.

Már kisiskolás korom óta sokat dolgoztam otthon a mezőgazdasági munkák végzésében. Az aratás akkor még nagyon nehéz fizikai munka volt. Minden nyáron aratáskor a markot szedtem. Sokat kapáltam a kukoricát, még másokhoz is eljártam nap-számba 2-Ft-os órabérért, hogy legyen egy kis zsebpénzem. Középiskolás éveimben Mezőtúron kollégista voltam. Szüleimnek nem kevés terhet jelentett az év közben megemelkedett kollégiumi díj fizetése. Anyámnak sok csirkét és tojást kellett eladni a tápiógyörgyei piacon, hogy kevéske pénzhez jusson. Mi a tanya körül mindent meg tudtunk termelni, ami az ételmezésünkhöz kellett. Itt a sóshídi tanyán csendes, nyugodt, békés volt az élet, csak időnként a kakasok kukorékolása, meg a galambok turbékolása törte meg a csendet. Főiskolás éveimben már önellátó lettem, mivel ösztöndíjat kaptam. Ösztöndíjamat korrepetálásokkal és a hétvégeken végezhető Szeged környéki mezőgazdasági munkákért kapott kis összeggel gyarapítottam. A nyári szünetekben pedig voltam a cséplőgépnél ellenőr Jászboldogházán, más alkalommal pedig Budapesten az egyik gyárban segédmunkás. Sokat kellett dolgozni, de én mégis sok szeretettel gondolok vissza erre az időszakra.

Évente többször is visszajárok Boldogházára, mivel itt két testvérem is él és a szüleim is itt a boldogházi temetőben nyugszanak. Boldogházára mindig örömmel jövök, hiszen ifjúságom nagy részét itt töltöttem, gyökereim mindig visszahúznak. 2011-től vagyok tagja a BOLDOGBT Egyesületnek.

Most pedagógiai hitvallásból egy idézettel zárom soraim:

A tanító tanítása:

A legszebb emlék a „szeretet” amit mások szívében hagyunk magunk után.

Ha valaki a jósnak és a szeretetnek csak egy morzsáját, az igazságnak és

a fénynek csak egy sugarát hozta a világra már nem élt hiába:

Életének megvolt az értelme.

Nemes szép élethez nem kellene nagy cselekedetek,

Csupán tiszta szív és sok-sok szeretet.

Kovács József
2624 Szokolya

„Az emlékezéshez nem emlék, hanem szeretet kell, s akit szeretünk, azt nem feledjük el.”

Shakespeare

Petrányi Miklósné tanárnő emlékei

A nyáron próbáltuk elérni Petrányi Miklósné tanárnőt, de vagy nem volt itt-hon, vagy unokázott. Turócziné Sárközi Sárika megkeresésére kedvesen elnapolta a beszélgetést. Szerencsémre még nem jelent meg az újság augusztusi száma, nekem pedig 50 éves osztálytalálkozó volt augusztus 27-én, ahol az osztályfőnöki óra személyes bemutatkozással kezdődött. Kértem a tanárnőt, hogy kicsit többet áruljon el magáról. Mindnyájan kíváncsiak voltunk rá, honnan került hozzánk, hogy alakult az élete, hogy él most.

Beszédét igyekeztem jegyzetelni. Voltak persze közben kérdések is, de én próbáltam sorba rendezni, és egy nagyon őszinte, nagyon személyes vallomásként közreadni.

Boldogházán 1960/61-e tanévtől az 1969/70-es tanévig tanítottam testnevelést, élővilágot. Előtte?

A tanítóképzőben érettségiztem, és ezzel a képesítéssel 1956-ban, 18 évesen kezdtem tanítani Tiszaburán. Ott ismerem meg férjemet, Petrányi Miklóst. 1959-ben esküdünk. Ő rendőri szolgálatát Jánoshidán kezdte, ott született első kisfiunk, Miklóska. Amikor körzeti megbízottnak Jászboldogházára helyezték, szolgálati lakást kaptunk, így kerültem ide.

Nyolcadikos osztályt kaptam, -melyet Nyírinétől vettem át, titeket. Én az előtt csak alsóban tanítottam. Általában a kollégák nem szeretik a nyolcadikat, mert ott sok az adminisztráció, meg már a nagyobbakkal több gond van. Tulajdonképpen csak 9 évvel voltam idősebb nálatok, de úgy emlékszem nem volt semmi problémám ebből. Az gond volt, hogy nem volt óvoda, de sikerült találni segítséget, aki vigyázott a fiamra, míg dolgoztam. A dolgozók iskolájában is tanítottam, ott mindig az utolsó órát tartottam. Ez jó volt nekem, mert addig már megfürdöttem és lefektettem a fiamat. Jó volt a kollégáknak is, akik Berényből vonattal jártak, haza tudtak menni. Mivel itt laktunk, én zártam az iskolát óra végén.

A falu befogadott. Nem voltam itt idegen, apám anyja László lány volt, apja Sós Szabó. Dunántúlon Bicskén laktunk, én ott kezdtem iskoláimat. Édesapa a második világháborúban 1942. január 27-én a Don kanyarnál eltűnt. Édesanya egyedül maradt a hat gyerekekkel. Nehezen éltünk, de zenéltünk, verseltünk, sokszor evés helyett is...Anyukám családjá, a Pintér család, haza hozott minket Jászberénybe. Sajnos édesanyám is fiatalon meghalt, korán árvák lettünk. Húgom és legfiatalabb öcsém gyámja én lettem. Én tartottam és tartom össze a családot. Testvéreim is mind tanultak, négyen lettünk pedagógusok és ketten mérnököt végeztek. Ma testvéreim gyerekeinek is én vagyok a nagymamája.

Voltak nagyon nehéz időszakok az életemben, de legnehezebb a 2005-ös esztendő. Szinte egy év alatt elvesztettem a húgom és a két ikertestvéreimet. Abban az évben váratlanul, egy szívizműtét következtében meghalt a férjem. A trauma következtében súlyos allergiát kaptam. Nehezen találtam magamra, de talpra kellett állni, mert ott voltak a gyerekek és

az unokák. Akkor született a 6. unoka. Gyerekeim, ha telefonon kérdezik „Anyu hol vagy?” Azt válaszolom: „Hol kellenek legyenek? Hová menjek, mit segítek.” Mindenki tudja rólam, hogy nekem mindig van időm, ha segíteni kell.

A 3 fiam 4 év különbséggel született. Egymásután 3 évre megnősültek, van 7 unokám.

Borzasztó csapás volt, amikor Miklós fiam 32 évesen agydaganatban meghalt. Ott maradt 2 unoka. Természetes, hogy segítettem és segítem őket, ahogy tudom.

Amikor Boldogházáról Jászberénybe kerültem, alsó osztályosokat tanítottam, amit nagyon szerettem. Onnan mentem nyugdíjba a balesetem után 55 évesen. Tanítványaimmal most is nagyon jó a kapcsolat. Ha szükség van rá, régi tanítványaim gyerekeit is sokszor korrepetálok, és sikerrel, erre büszke vagyok.

Mindig volt türelmem a „problémás” gyerekekhez. Megtáltam a hangot velük, a módszert, hogy játékosan megismerjék a betűket, megtanuljanak írni, olvasni. Én nem értek egyet azzal, hogy az a gyerek példás magatartású, akivel nincs gond. Azt értékelem, ha valaki tevékeny. Meg kell találni a kapcsolatot, az érdeklődésének megfelelő feladatot.

Mindig nagyon aktív voltam, a tantervi oktatás mellett még egyéb sportokban is benne voltam. Boldogházán is emlékszem én kezdtem a kézilabda csapatot megszervezni. Foci meccseket szerveztem, mentünk versenyekre az iskolásokkal.

Ma is aktív vagyok, igyekszem haladni a korrallal. 5 éve elvégeztem egy számítógépes tanfolyamot, oklevelem is van róla! Internetezek, rejtvényeket fejték. Barátnőim jóvoltából sokat utazok, nem rég felmáztam én az Olymposra is! Csodálatos helyeken járunk, voltunk pl a Vaskapunál.

Most már egyedül élek, de nem vagyok magányos! Nagyon jó gyerekeim vannak. Nagy „udvartarásom” van, barátnők, ismerősök. Barátnőim is olyanok, hogy számíthatok rájuk, jönnek, segítenek, ha látják, hogy valami gondom van, és ez kölcsönös.

Én nem akarok senki terhére lenni, ha szólnak megyek, ahol kell segítek. Amit betartok:

Ne legyek okosabb, mint a gyermekeim, és ne legyek szebb, mint az unokáim, mert ők a legszebbek.

Szerencsére gyógyszerrel nem szedek, egészségesen élek, több éve vegetáriánus vagyok. 18 éve egy kerékpár balesetben eltört a lábam, a combom, három csavar rögzíti. Bottal járok, de ez nem akadályoz abban, hogy sokat kiránduljak.

Az idő gyorsan telt és mi még sokáig hallgattuk volna élvezettel. Úgy érzem mindannyian erőt merítettünk, példát kaptunk. Nagyon szépen köszönjük! Kívánunk még nagyon sok szép napot, erőt, egészséget, sok örömet nagy családjá, „udvartartása” körében.

Egyik kedves Goethe idézettel zárom írásomat:

**„A boldogságot nem lehet ajándékba kapni.
Egyetlen titka: adni, mindig csak adni.
Jó szót, bátorítást, mosolyt, hitet,
és sok-sok önzetlen tiszta szeretetet.”**

2011. augusztus 28.

Veliczkyne Konkcsik Ilona

Nyugdíjasaink

2010. december 20-án fogadta el a Parlament azt a jogszabály módosítást, amely lehetővé tette, hogy az a nő, aki legalább 40 év szolgálati idővel rendelkezik, életkorától függetlenül nyugdíjba vonulhasson, és öregségi teljes nyugdíjra szerezzen jogosultságot.

Ezen törvénymódosítás értelmében 3 önkormányzati dolgozó döntött úgy, hogy él a lehetőséggel, és nyugdíjba vonul: Rigó Andrásné tanárnő, Tóth Lászlóné takarítónő és Muhari Lajosné konyhai kisegítő.

Egy közalkalmazott, Kovács Istvánné ápoló pedig az öregségi nyugdíjkorhatárt töltötte be, így ő ez okból kérvényezte a nyugdíjazását.

Mind a négy közalkalmazott több évet töltött az Önkormányzatnál közalkalmazotti jogviszonyban.

Kívánunk Nekik boldog és hosszú nyugdíjas éveket!

dr. Fehérvári Mária

TÓTH LÁSZLÓNÉ

/Nagy Erzsébet/

1954. 07. 01-jén Jászboldogházán születtem. Édesapám Nagy Sándor, édesanyám Vári Erzsébet, mindketten Tsz tagok voltak. 6 testvérem volt, 1 fiú testvérem 1980-ban balesetben elhunyt.

Iskolai végzettségem 8 általános iskola, melyet Jászboldogházán végeztem. Az iskola elvégzése

után fél évet dolgoztam a jászboldogházai Fajtakísérleti Állomáson, és 1970. szeptember 11-én a helyi Radiátor Gyárban helyezkedtem el, mint fűző. 1971-ben beléptem a Radiátor Gyár Önkéntes Tűzoltócsapatába. A csapattal nagyon sok Önkéntes Tűzoltó Versenyen vettem részt, és helyezést is nyertünk. A Gyárban több éven keresztül társadalmi munkában szakszervezeti bizalmi voltam. 1974-ben áthelyeztek a jászberényi Hűtőgépgyárba, itt két évet dolgoztam. 1990. január 1-től a Községi Önkormányzathoz kerültem, a Művelődési Ház gondnoka és takarítója voltam 21 éven keresztül. A hivatalban nyugdíjba vonult a takarítónő, és a Polgármesteri Hivatalban a takarítást és a levélkihordási munkát is elláttam.

1971-től a Jászboldogházi Községi Önkéntes Tűzoltó Egyesület, és 2000-től a Polgárőr Egyesület tagja vagyok, aktívan részt veszek az egyesületek munkájában a családommal együtt.

1981. szeptember 26-án mentem férjhez, 30 éves házasok vagyunk. 2 gyermekünk született. 1982. június 16-án Csaba és 1986. december 4-én Szilvia. Ők már felnőttek, próbálják a saját útjukat járni. Csaba Jászberényben mezőgazdasági gépész képzettséggel rendelkezik, és azóta több tanfolyamot elvégzett, dolgozik. Szilvi Jászberényben érettségizett, és kereskedelmi eladó végzettsége van, jelenleg is tanfolyamra jár.

Nagyon örülök annak, hogy helyben dolgozhattam. Szerettem a boldogházi embereket, hisz itt születtem, itt nőttem fel.

A munkámat mindig szívesen végeztem, szerettem a főnökeimet és munkatársaimat. Jó velük találkozni és beszélgetni, szerintem szívesen látnak.

2011. augusztus 25-től nyugdíjas lettem, 41 évet dolgoztam, úgy gondolom, hogy megérdemlem a pihenést.

MUHARI LAJOSNÉ

/Besenyei Mária/

1954. november 14-én születtem Jászapátin.

1969 nyarán végeztem el a 8 általánost. Ipariba szerettem volna menni szakács- cukrász szakra, de akkor csak 2 fiút vettek fel, lányokat nem. Mivel hatan voltunk testvérek, szüleim azt mondták, hogy akkor el kell menni valahova dolgozni. 1969. augusztus 5-én a Ruhaipari Szövet-

kezetben helyezkedtem el, mint betanított munkás. Varrtunk kézzel, géppel, valamint vasaltam. Itt dolgoztam, amíg férjhez nem mentem, 1975. augusztus 6-ig. 1976-ban megszületett Mónika lányunk, de mire ő 2 éves lett, Jászboldogházára költöztünk. 1979. júniusában megszületett Lajos fiunk. Ő már tősgyökeres boldogházi. A gyerekek nőttek, munka után kellett néznom. Jászapátira két gyerek mellett nem tudtam visszamenni dolgozni, hisz segítségem nem volt. Ismeretséget kötöttem Kovács Istvánnéval, Agikával, akivel a mai napig jó barátságot ápolunk. Ő ajánlotta, hogy nem érdekelne-e engem a szociális gondozói állás. Kicsit gondolkodóba estem: két kicsi gyermek, semmi segítség. A férjem Jászberényben dolgozott a vízműnél, az 5-ös vonattal járt minden reggel. Állatokkal is foglalkoztunk, tehennel, disznókkal. Ezek gondozása is rám hárult. Nagy gondban voltam, de 1984. június 1-jén szociális gondozóként kezdtem dolgozni. Nehéz volt, de kialakult. Konkoly Ferencné, Erzsike volt a főnököm, aki nagyon sok mindenben segített. Az Isten áldja meg! Nagyon sok gondozottam volt, akiket a napi gondjaikban és az ételhordásban segitettem. Naponta 8-10 ebédet is vittem, és az ételhordót is én mosogattam el nekik. Szerettem az időseket gondozni, s úgy éreztem, ők is szerettek, már vártak, ha később értem oda. Ezt a munkát végeztem 2005. szeptember 5-ig, amikor Kovács Istvánné nyugdíjba ment, s a konyhán nem maradt elegendő személyzet. Pedig közben már Portelekről és Jánoshidáról is jártak ide gyerekek, s közel 220-230 személy étkeztetéséről kellett gondoskodni. Az iskolakonyhán is nagyon szerettem dolgozni. Ott nagyon sok a munka, igen el voltunk fáradva a műszak végére. Jó volt az összeszokott kis csapattal dolgozni. Mindenki tudta, mi a dolga, már tudtuk egymás gondolatait is. Ez olyan jó, hogy aki nem dolgozott ilyen jó egyetértésben, az nem is tudja.

Így telt el közel 41 év, ami majdnem olyan, mintha elrepült volna. Hiányzik a munkába járás, a munka, a munkatársak. Kívánom a többi nyugdíjba vonulóknak is, hogy a ledolgozott évek után élhessék még a megérdemelt nyugdíjas éveket.

RIGÓ ANDRÁS NÉ
/Ercse Erzsébet/

Jászboldogházán születtem. Az általános iskola elvégzése után Szolnokon a Varga Katalin Gimnáziumban folytattam tanulmányomat. Az érettségi után 1971-től a fegyverneki általános iskolában tanítottam. 1975-ben végeztem Jászberényben a Tanítóképző Főiskolán. 1976 őszén a tápiógyörgyei általános iskolába kerültem tanítónőként. 1977-ben férjhez mentem. 1979 novemberében megszületett András fiam, majd 1982 februárjában Márta lányom. Ma már mindketten középiskolai tanárok. 1980 májusában kerültem Jászboldogházára előbb alsó tagozatban tanítottam, majd 1997-től felső tagozaton. Alsó tagozatos munkám mellett 6 évig úttörővezetői feladatokat is elláttam. 1997-től biológiát és természetismeretet tanítottam. 2003-ban szereztem tanári diplomát. Mindig kiemelt feladat volt számomra a hátrányos helyzetű tanulók segítése. Szívesen vezettem különféle természetismereti szakköröket, és készítettem fel tanítványaimat versenyekre.

Több tanítványommal kiemelkedő eredményeket értünk el megyei és országos versenyeken. 2001-ben a Herman Ottó Országos Biológia versenyen egyik hetedik osztályos tanítványom 4. helyezést, majd nyolcadik osztályosként első helyezést ért el. Munkámat 2003-ban Jász-Nagykunszolnok Megyei Pedagógiai Intézet PRO TALENTO díjjal jutalmazta.

2009-ben Jászboldogháza Községért kitüntetést kaptam.

Úgy érzem, tartalmas 40 év van a hátam mögött, és ha kell, besegítek az iskolai élet bármely területén, hiszen kollégáimmal 31 évet töltöttem együtt. Ezek az évek csodálatosak voltak.

KOVÁCS ISTVÁNNÉ
/Nagy Ágnes/

1952. március 16-án születtem Jászberényben. Tanulmányaimat itt végeztem. 1970-ben érettségiztem a Lehel Vezér Gimnáziumban. Még ezen a nyáron barátnőm, aki a Bőr- és Nemibeteg Gondozóban dolgozott, szölt, hogy nem lenne –e kedvem helyettesíteni szülési szabadsága alatt. Igent mondtam, és ez a döntés határozta meg további életemet.

Nagyon megszerettem a munkámat, és tudtam, ezt akarom csinálni. Fél évig dolgoztam itt, majd a hűtőgépgyár üzemorvosi rendelőjébe helyeztek át. Munka mellett általános asszisztensi, majd általános ápolónői képesítést szereztem Szolnokon a szakiskolában. 1973-ban férjhez mentem. Ebben az időben Jászboldogházán kedvező feltételeket találtunk az otthonteremtésre, ezért építkezni kezdtünk. Én is, a férjem is egy kicsit hazajöttünk, hiszen az édesapám boldogházi születésű a férjem szülei pedig Portelek és Boldogháza határában éltek. 1974-ben megszületett Zoltán fiam. 1976-ban tavasszal költöztünk ide. Kellett a pénz, és hívtak vissza dolgozni a bőrgyógyászatra Jászberénybe. Egy évig jártam mindennap a két éves kisfiammal, ami nem volt könnyű. Amikor meghallottam, hogy Boldogházán nővért keresnek nagyon megörültem, hogy sikerült munkát találnom. 1977. augusztusában kezdtem itt dolgozni, ennek 34 éve. Közben 1982 májusában megszületett Orsolya nevű lányom. Szerettem a munkámat, a boldogházi embereket. Kerekesné Terikében nagyon jó munkatársat találtam. Jó kezekben hagyom a rendelőt a személyében. Munkám során az ajtóm mindig nyitva állt éjjel-nappal, ha szükség volt rám, ez így van most is, és lesz továbbra is.

A strandfürdőről röviden

Ismét eltelt egy év a jászboldogházi Strandfürdő életében. Immár 2 éve, hogy a felújított strandon tudjuk fogadni kedves vendégeinket, és úgy mint a tavalyi év, az idei is bővelkedett meglepetésekben. Az idei évben is kaptunk negatív és pozitív kritikát, de szerencsére az utóbbiban több részünk volt. Büszkék lehetünk rá, hogy 2011-ben is mindig tiszta, barátságos, árnyas, ligetes strandon tudtuk fogadni vendégeinket.

A szezont június 5-én kezdtük strandnyitó partival, melyre szép számmal ellátogattak a fürdőzni vágyók.

A nyár folyamán több úszótanfolyamot, gyermektábort,

egyéni rendezvényt, szerveztünk, illetve augusztus hónapban sor került a II. Strandpartyra. Emellett két alkalommal biztosítottunk lehetőséget Zumba oktatásra, illetve egy alkalommal megrendeztük az első Strand-kupát, melyen 9-10 éves kis focisták mérték össze tudásukat.

Strandfürdő számokban:

Nyitva tartási idő: 87 nap

Látogatók száma: 9400 fő

Ezúton szeretném megköszönni kollégáim kitartó munkáját és segítő készségét.

Szöllősi Péter Strandfürdő vezető

Jászboldogházi tűzoltó egyesület életéből

Tűz és káresetek:

A nyár és a vele beköszöntő kánikula következtében megszorodtak a tüzesetek, amelyek jellemzően kültéri avar- és tarlótüzek voltak. Sajnos településünk lakói közül néhányan még mindig nem tartják be a tűzgyújtásra vonatkozó előírásokat, szabályokat, amely alapján felelős magatartással meg lehetne előzni a tűz által okozott károk keletkezését. Akadt olyan eset is, ahol a gazda tarlót égetett, ott ahol a szomszéd földjén még ott sorakoztak az elszállításra váró bálák, itt is csupán a szerencsén múlt, hogy nem lett anyagi kár. Volt olyan esetünk, amikor a vasút mentén gyulladt meg az aljnövényzet, amely talpon álló gabonát veszélyeztetett - feltételezhetően a vasúti kocsik ablakából kidobott gyufa vagy csikk hatására.

A nyár folyamán többször kellett vonulnunk a volt szeméttelen keletkezett tüzesetekhez, ahol a tűzoltó egységeken kívül erőgépeket is igénybe kellett venni a tüzesetek felszámolásához, a helyi TSZ és Gaál Ferenc biztosítottak erőgépeket a munkálatok során.

Sajnálatos módon az idei nyár során nem volt olyan szerencsénk az időjárásal kapcsolatban, mint a korábbi években, így mi is megtapasztaltuk a szélsőséges időjárási jelenségek kialakulása által okozott károkat.

Ilyen, szokatlan nagy kárral járó vihar söpört végig településünkön, ami kisebb - nagyobb károkat okozott a lakosságnak. Tetőket bontott meg, elektromos felsővezetékét szakított le, gázcsöveket rongált meg, és fákat csavart ki a viharos szél.

A károk felszámolásában részt vettek a jászboldogházi önkéntes tűzoltók is.

Itt az újság hasábjain szeretném kifejezni köszönetem azoknak az embereknek, akik a 2011. július 20-án településünkön átsöprő vihar okozta károk felszámolásában nyújtottak kiemelkedő segítséget!

Akik nem várták meg, hogy megkapják a riasztást, hanem a vihar vége előtt már kerestek, hogy kell-e valahol segíteni: Bajor Zoltán, Papp Gyula, Takács László, Túróczi Ádám, Császi Csaba. Köszönet illeti még Nagy Mihályt és Nagy Annát is, akik a nap folyamán segítettek munkánk! Természetesen a tűzoltó egyesület tagjain kívül a településen a jászberényi HÖT egységei és sokan mások is aktívan kivették részüket a káresetek felszámolásában.

Szeretném felhívni a község lakóinak figyelmét, hogy jelenleg is országos tűzgyújtási tilalom van érvényben!

Baranyi Béla
parancsnok

Régen volt, hogy is volt?

Kövér Gyula

(gyermekkori emlékek)

1957-ben születtem Kövér Péter és Szörös Ágnes harmadik gyermekeként. Tanyán éltünk, a téli és a nyári szünetek jelentették számomra a felejthetetlen gyermekkort. Télen a családi disznóvágások szépítették meg a szünet örömeit. Szüleim nagycsaládból származtak, így egy-egy disznóvágáskor akár 20-25 felnőtt és gyerek is összegyűjt.

A nyárnak is megvoltak a szép oldalai. Nagymamám a faluban lakott. Hetente egy alkalommal kilátogatott hozzánk. Ez ünnepnek számított, nagyon vártuk, mert akkor édesanyámmal közösen finomakat sütöttek. Ilyenek voltak a „kótt rétes”, a barátfüle, a bodag, a pampuska, herőce. Ha ezekre gondolok még ma is, megindul a nyálleválasztás a számban. A kenyérsütéskor megsütött, friss meleg kiscipőről ne is beszéljek, melyet

disznózsírral, sóval elfogyasztva degeszre tömte az éhező gyomrot, és nem győztünk egész nap csak vizet inni.

Nagy eseménynek számított a szilvalekvárfőzés is. Ehhez is mamáskának (gyermekként így hívtuk nagymamát) a hozzáértő segítségére volt szükség. Leszedtük a szilvát egyik nap, megmostuk, kimagoztuk, másnap feltették egy nagy üstbe, nagymamám pedig csak kavarta-kavarta a poszogó szilvatömeget, melyből estére lett nagyon finom szilvalekvár. Mi gyerekek csak a tűzrakásért voltunk felelősek.

Integető

Augusztus, szeptember, elindul a kislembor

Iskolába lépeget, hátán táská integet

Hová mész? Ne oda!

Vár a mesés óvoda!

Ákossy Eszter verse

Ezek a sorok jutottak eszembe amikor e cikk megírásához készültem.

Nagyon gyorsan elmúlt a nyár, lassan beköszönt az ősz itt az új tanév. Májusban elbúcsúztattuk az iskolába menőket. Nekik ezúttal is jó tanulást, sikeres éveket kívánunk.

Az elárvult jeleket szerencsére van kinek adni az idén is. Két csoportban 44 gyermekkel kezdjük a 2011-2012-es tanévet. E tanévben először két és fél éves gyermekeket is felvehetünk az óvodába, ha szobatiszta.

Év közben is jönnek még, ők az előfelvételsek, előzetes jelzések alapján – 49-50 fő várható év végig.

Kisebbsé felújításokat, javításokat a festést és a velejáró takarítási munkákat sikerült idejében befejezni. Így tiszta, esztétikus környezetben szeretettel várjuk régi és új óvodásainkat.

Az óvoda az első intézmény, amellyel a gyermek találkozik. A szülők többsége is tele van félelemmel, aggodalommal.

Kérjük, bízzanak bennünk, és legyünk partnerek, együttműködők a nevelésben a gyermek érdekében!

Fontos a szülői példaadás, a gyermekek a szülői mintát követik. Forduljanak hozzánk bizalommal. Igyekezzünk minden problémát megoldani, vagy ha szükséges, speciális szakember segítségét kérni.

Figyelem, türelem, összefogás, tolerancia és a következetes nevelés meghozza a gyümölcsöt.

*Szadvári Istvánné
tagintézmény vezető*

ISKOLAI HÍREK

Országos Tanévzáró Fesztivál

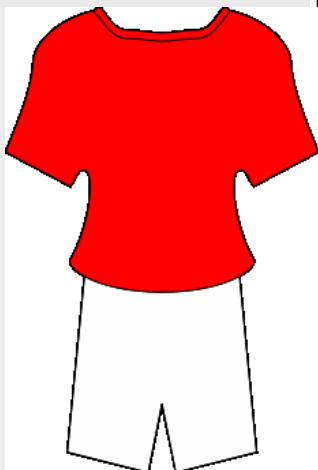
2011. 06. 12-én vasárnap Budapestre látogattunk az FTC edzőközpontjába a Népligetbe, ahol iskolánk 5-6-7. osztályos lánytanulói mérték össze tudásukat leány labdarúgásban. Csatunk 9 fővel érkezett a fővárosba.

Ezen a versenyen az ország legjobb 20 leány csapata versenyzett öt csoportba sorsolva. A mi lányaink összekapáltak a tavalyi első helyezettel, és nem volt kérdés, hogy ki nyeri a csoportot. Sajnos az első három mérkőzést elvesztettük, ezért nem jutottunk a legjobb tíz csapat közé.

Számunkra, iskolánknak nagy eredmény, hogy az országos döntőbe jutott leánycsapatunk. Bízom abban, hogy jövőre is sikerül eljutnunk ide ugyanezzel a csapattal és felállhatunk a dobogó valamelyik fokára.

Pályáztunk és nyertünk!

Idén áprilisban sportmezre pályáztunk. Az ELMŰ-É M Á S Z pályázatán 50 000 Ft értékben sportmezt nyertünk, amit a szolgáltató ígérete szerint szeptemberben juttat el hozzánk. Ezzel a mezcsomaggal méltóképpen képviselhetjük iskolánkat a különböző sportversenyeken.

*Tóth Pál
testnevelő*

Bemutakozó

Nevem Szendrei Péter.

1986. február 3-án születtem Karcagon. Kisújszálláson érettségiztem 2004-ben, majd az egri Eszterházy Károly Főiskolán szereztem meg az első diplomámat, biológia-környezetvédelem szakon 2008-ban. Ebben az évben 2 éven át a Kisújszállási Arany János Általános Iskolában dolgoztam, mint pedagógiai asszisztens. Időközben a

Debreceni Egyetemen megszereztem második diplomámat a természetvédelmi mérnök MSc-n. Rövid időn át a helyi önkormányzatnál dolgoztam, mint környezeti nevelő, és megalapítottam a kisújszállási Öregerdő Erdei Iskolát.

Tele vagyok energiával és ötletekkel. Mindenem a gyerekek és a természet, és e kettő összekapcsolása.

Szeretem megismertetni a diákokat saját környezetükkel, azzal a varázslattal, amiben nap mint nap élnek. Szeretem a kihívásokat, a versenyeket. Több megyei, országos versenyre készítettem fel diákokat, és részt vettem jelentős számú vetélkedőn, versenyen is. Imádok túrázni és a természetet járva megismerni azt.

Igyekszem jó kapcsolatot kiépíteni a szülőkkel, kollégáimmal és természetesen a diákokkal.

Szeretném mielőbb megismerni Jászboldogházát és bekapcsolódni a község életébe.

Természettábor Tiszapüspökiben

A tanév folyamán részt vettünk a "Tiszapüspöki" Természetismeret versenyen, amelyen a jászboldogházi általános iskolát képviselve –csapatban- első és harmadik helyezést értünk el. Jutalmul lehetőséget kaptunk, hogy nyáron részt vehessünk a Közép-Tisza Tájvédelmi Körzet területén lévő Tiszapüspöki határában elhelyezkedő táborban, amely a Tisza közvetlen szomszédságában található.

Köszönjük felkészítő tanár néninknek - Rigó Andrásnénak – a felkészülés során nyújtott segítségét!

A táborba augusztus 7-én délután indultunk a Jászboldogháza Község Önkormányzata által biztosított kisbusszal, ahová Rigó tanár néni is elkísért bennünket. Az elkövetkező egy hét változatos programokat tartogatott számunkra.

Az első napon túrelő túrán vettünk részt a tábor vezetőjével, Bandi bácsival. Hosszú és érdekes túra volt, amelynek a végére derekasan elfáradtunk, és meg is éhezünk, így jólesett az ebéd és az azt követő pihenő, majd délután bagolyköpetet vizsgáltunk.

Kedden „madarászokdtunk” pontosabban a délelőtti órák-

ban kihelyeztük a madárfogó hálókát és óránként ellenőriztük, hogy milyen madarakat fogott. A megfogott madarakat a madarászok megvizsgálták, felírták az adataikat és meg is gyűrűzték azokat. Néhány madár a teljesség igénye nélkül, amely a hálókban fennakadt: barátposzáta, erdei pinty, szén-

cinige, zöldike, kékcinege, fakusz, csuszka, nyaktekercs.

Szerdán a rét élővilágával ismerkedtünk meg: lándzsás

Nyaktekercs

útifüvet, hólyagos habszegfűt, sisakos sáskát, ájtatos manót figyelhettünk meg. Délután kerékpárral bementünk a faluba, amely idén 1002 éves.

Csütörtökön elszéltünk a Kerek Tóhoz, amely élővilágával ismerkedtünk, kagylókat, halakat, és vízminőt is gyűjtöttünk, amelyeket szabad szemmel és a vízből vett mintákat mikroszkóppal vizsgáltuk meg és írtuk le.

A tábor utolsó napján kerékpárral ellátogattunk a szürkegém-telepre, megközelítőleg huszonöt kilométert kerékpároztunk. Délután pihentünk és készülődtünk haza, majd az esti tábortűz mellett együtt énekeltünk. A tábor egy izgalmas program zárta: bátorságpróbát tettünk az éjszakai erdőben.

Augusztus 13-án szombaton a reggeli elfogyasztását követően megérkezett a busz értünk, búcsúzás után haza indultunk.

Nagyon jól éreztük magunkat, és sok új ismeretre tettünk szert.

Ezúton is szeretnénk megköszönni a Boldogházi Gyermekért Alapítványnak, hogy állta a táboroztatásunk költségeit, amellyel lehetővé tette számunkra, hogy olyan élményekkel gazdagodhassunk, amelyekre a mindennapjainkban nem lett volna lehetőségünk.

Baranyi Fanni Nóra

A 2011/12-es tanévről

Iskolánk 5. éve működik társulási formában Jászalsószentgyörggyel. A 2011/12-es tanévet úgy kezdjük, hogy ebbe a társulásba bekapcsolódott Tápiógyörgye. Ez csak egy formális változás. Az évet 180 tanulóval kezdjük. Munkatervünkben a legfontosabb teendőinket rögzítjük. Pedagógiai feladataink a pedagógiai programból adódik.

Célunk:

Felkészíteni a tanulókat

- ♦ a pályaválasztásra
- ♦ a tanulmányi versenyekre
- ♦ a közösség formálására
- ♦ a hagyományok őrzésére
- ♦ a környezet megóvására.

Fajka Jánosné

- ♦ A 2011/2012. tanévben a szorgalmi idő első tanítási napja 2011. szeptember 1. (csütörtök) és utolsó tanítási napja 2012. június 15. (péntek).
- ♦ Az őszi szünet 2011. november 2-től november 5-ig tart. A szünet előtti utolsó tanítási nap október 28. (péntek), a szünet utáni első tanítási nap november 7. (hétfő).
- ♦ A téli szünet 2011. december 22-től 2012. január 2-ig tart. A szünet előtti utolsó tanítási nap 2011. december 21. (szerda), a szünet utáni első tanítási nap 2012. január 3. (kedd).
- ♦ A tavaszi szünet 2012. április 5-től április 9-ig tart. A szünet előtti utolsó tanítási nap április 4. (szerda), a szünet utáni első tanítási nap április 10. (kedd).

„Minden elmúlik mint az álom.
Elröpül, mint a vándormadár.
Csak az emlék marad meg a szívben
Halványan, mint a holdsugár.”

Friedrich Schiller

Osztálytalálkozók

1956-2011

55

éves

Régen volt talán igaz sem volt – mondtuk egymásnak az 55 éves osztálytalálkozónkon 2011 augusztus utolsó szombatján.

1956-ban a mai Fajtakísérleti épületében fejeztük be az általános iskolai tanulmányainkat. Akkor 15 fős osztálylétszámmal búcsúztunk el Menyhárt János igazgató úrtól, Menyhárt Jánosné osztályfőnökünkötől, Szőke Terézia, Kovács Istvánné tanítónőktől és Juhász János igazgatóhelyettestől.

Mostanra már két osztálytársunk elhunyt Nagy Irén és Eszes Éva. Kerekes Pálról nem sikerült információt szerezni.

Több évfordulót is megünnepeztünk legnagyobb igyekeztünk és bánatunk ellenére Plichta Viola és Velkei Árpád társainkkal találkozni, ígéretük ellenére egyik alkalommal sem jöttek el.

Pedig nagy szeretettel és érdeklődéssel vártuk őket. Nagyon nagy örömünkre még minden meghívásunkra Menyhárt tanár

néni, és mindig nagy szeretettel érdeklődik mindannyiunk hogylétéről, családjáról, unokákról. Nagy öröm, hogy mindig számíthatunk. Tisztaszívűből kívánjuk, hogy még sokáig beszélgethessünk vele jó egészségben a későbbi találkozónkon is.

Mi öreg diákok 9 fővel voltunk jelen: Besenyi Vendel, Benke Tibor, Durucz József, Fülöp Olga, Hábecz Mária, Kertész Mária, Matók Erzsébet, Muhari Tibor, Simon Piroška. Osztálytársaimmal igen jó hangulatban késő délutánig beszélgettünk arról, hogyan éljük az életünket, meséltünk családjainkról, unokáinkról. Beszélgetésünk során kiderült, hogy az 1956-ot követő években bármennyire is nehéz körülmények közé sodort bennünket az élet, mindannyian dolgozó emberek lettünk, becsülettel megálltuk helyünket az életben. Kíváncsi vagyok, hogy még sokáig szervezzünk találkozót, és mindannyian egészségben részt vehessünk rajta.

Matók Dezsőné (Matók Erzsébet)

1961-2011

50

éves

Milyen hosszú és milyen rövid! Fél évszázad! Ennyi telt el azóta, hogy 1961-ben elballagtunk.

Augusztus 27-én megpróbáltuk újra összehozni a régi osztályt. Szomorú, hogy a 15 végzősből már csak tízen maradtunk, egy társunk pedig pont aznapra lázasodott be, így csak kilencen ültünk le az osztályfőnöki órára. Először elhunyt barátainkra emlékeztünk: Eszes Etelkára, Józsa Kálmánra, Matók Sanyira, Németh Vendelre, Tóth Ferire. Osztályfőnökünk, Petrányi tanárnő kezdte a beszámolót, és mi hálással köszöntük, hogy őszintén, közvetlenül mesélt nekünk életéről, nagy családjáról, mindennapjairól. Menyhárt tanárnő kicsit később kapcsolódott be, mert osztálya 55 éves találkozójáról jött át. Mária néni fotókkal is készült. Rácsodálkoztunk régi arcokra, mesélt régi élményekről. Ezután mindannyian sorba vettük, mi történt velünk utolsó találkozásunk óta. Régen nem ilyen gyorsan teltek a percek, amikor az óravégi kicsengetésre vártunk! Jó volt együtt, jobb lenne gyakrabban! Javasoltam, hogy az itthon élők legyenek a nyugdíjas egyesület tagjai. Mi, elszármazottak igyekezzünk minden év augusztus utolsó szombatján itt lenni, és hál Istennek a tanár nénik is rendszerint ide látogatnak ilyenkor, tehát évente találkozhatnánk!

Az osztályképen:

Baranyi Misi, Petrányi Miklósné, Kocsik Ica, Túróczi Bella, Kövér Erzsébet, Kövér Viki, Gömöri Marika, Menyhárt Jánosné, Fabríncz János, Martonosi Józsa, Pap Feri
Hiányzott: Mizsei Józsa

Veliczkyne Kocsik Ica

2006-2011

5

éves

„Eddig csak álmotunk, terveztünk még, most valóra válhat minden, ami szép. Az élet, a munka tárt karokkal vár, s hogy szép lesz-e, csak rajtunk áll.”

Annak idején ezekkel a szavakkal búcsúztunk általános iskolánktól, és lám, eltelt 5 év a ballagás óta. Már hetekkel augusztus 12. előtt összegyűltünk néhányan, hogy megszervezzük az első osztálytalálkozónkat. A lehető legközelebbre szeretnénk volna csinálni, hogy mindenki elégedetten távozhasson majd; ennek érdekében számos nagyon jó ötletet gyűjtöttünk össze. Kisebbségi nagyobb bökkenők ugyan akadtak, de augusztus 12-én estére minden összeállt. Mi, a szervezők, készültünk egy aprócska „műsorral”: régi fényképeket és videókat vetítettünk, amiken mindenki jókat nevetett.

Volt osztályfőnökeink, Konkoly Béláné, és Varga Judit kedves köszöntő szavai után pedig mindenki elmondta, hogy mi történt vele az elmúlt 5 év alatt. Legtöbbünk még tanul, de akadnak köztünk olyanok is, akik már dolgoznak. Vacsora után még beszélgettünk, jól éreztük magunkat, egészen késő estig. Azt hiszem, elégedettek lehetünk a találkozó lebonyolításával, az este vidáman és jó hangulatban telt, jól esett felemlíteni a régi emlékeket. Ezúton szeretnénk megköszönni Szabó Lolitának, Komjáti Kláudának és Káposztás Dávidnak, hogy részt vettek a szervezésben, és közös erővel összehoztuk ezt a szép estét. Reméljük, hogy újabb 5 év múlva újra sikerül egy ilyen hangulatos találkozót megszervezni.

Pócz Melitta
Gerhát Adrienn

KARATE HÍREK

II. JÁSZBOLDOGHÁZI KARATE TÁBOR

Fotók: Babinyecz J.

Az idén július 22-23-24-én került megrendezésre a II. Jászboldogházi Edzőtábor. A tavalyi első tábor sikere az idén még több jelentkezőt ösztönzött a részvételre. A családok időjárás ugyan az utolsó pillanatban felülírta a forgatókönyvet, de azért mondhatjuk, hogy végig kegyes volt a három nap alatt hozzánk.

Most az iskola udvarán vertük fel a sáortábor, amit ezúton is köszönünk a nagykáti Szilágyi Csabinak, hogy segítségünkre lett a sátor biztosításában.

Az első nap sokak számára rendkívüli módon kezdődött. 13 fő karatéka sensei Agócs Tiborral egy több mint két tonna súlyú tehergépkocsit húzott-tolt ki Jászberényből az Imrédi úton 18 km-en keresztül. Gyermekünk igen nagy lelkesedéssel készítették a buzdító, lelkesítő transzparenszeket, aminek meg is lett az eredménye, hiszen a "kocsitolók" jóval a tervezett időn belül teljesítették a kitűzött célt. Ehhez segítségükre volt mottójuk is; miszerint:

"A lelkesedés diktálja az iramot, de a kitartás éri el a célt."
(Dan Millman)

A péntek délután a továbbiakban egy délutáni összevont edzéssel folytatódott, ahol együtt edzettek a nagykáti, jászberényi és boldogházi karatékák. Az edzést sensei Agócs Tibor tartotta, amin kihonnal kezdtek, majd képességfejlesztő szer használatával folytattak.

A péntek este immáron a "hagyományokhoz" híven az esti táborúgy gyűjtésével folytatódott. Majd elkezdődött a meglepetések sorozata. Először a "civil napon" megnyert malac lett ízlésesen, kemencében piros-ropogósra sütve tálalva.

Erről nemcsak a gyerekek nem tudtak, de bizony sokunknak meglepetés volt. Köszönet ezért Szabó Pálnak és családjának, Kövér Jánosnak és családjának.

Az idő múlása hamarosan a takaródó idejét jelezte. A bátrabbak az iskolaudvaron felállított sátrakban tértek nyugovóra,

ra, míg főleg a kisebbek a tornateremben lerakott tatamikon.

Hajnali 1 órakor folytatódott a meglepetések sorozata. Mikor már sokan az igazak első álmába zuhantak, a jászberényi kommandósok "törték" a táborlakókra, és bizony néhány "komoly bűnözőt" állítottak elő. Kúspér Zoli, Beszteri Attila, Zánáné Ági és Borics Zsolt elfogása után a gyerekek egy éjszakai sorversennyel válthatták ki a fogva tartottakat. A verseny nagyon jó hangulatban telt, és a tavalyihoz hasonlóan most is sok szülő csatlakozott.

A szombat délelőtti edzés három csapatban zajlott. A kezdők sempoai Simon Orsival vették át a karate alapjait, a 10-9 kyu-sak sempoai Misovits Bogival vették át az övvizsga anyagát, és készültek az övvizsgára, míg a magasabb övesek sensei Tóth Ivettel kata-kat gyakoroltak.

Az ebédre készített finom marhalábszár pörkölt pótolta az elvesztett kalóriákat a szülők által sült finomabbnál finomabb süteményekkel együtt. Köszönjük Borsányi Árpádnak és családjának a felajánlását a szombati ebédhez és vacsorához.

Délután kocsikázhattunk ifj. Szűcs Gergely és Krasnyánszki Imre lovaskocsiján, majd következett a jól megérdemelt fürdőzés.

A szombat délutáni edzést sempoai Hacskó László tartotta, amin küzdelem és tömegmozgató utések voltak. Ez annyira jól sikeredett, hogy az edzés el is húzódott. A szombat esti kétfogásos vacsora is ugyanilyen jól sikeredett. A helyben sült friss lángost és a halászlévet egyaránt dicsérte gyermek és felnőtt.

Vasárnap már kicsit fáradtak voltak karatékáink, de egy hosszabb bemelegítés, -mely a faluban való futást is magába foglalta- megtette hatását. Ezt az edzést Beszteri Attila és Simon Orsi tartotta, melynek végén játékos levezetéssel búcsúztak.

Ez a tábor ismét felejthetetlen élményekkel gazdagított bennünket, melynek zökkenőmentes lebonyolításához köszönjük Simon Orsolya és Borics Zsolt edzők szervező munkáját, Jászboldogháza Község Önkormányzatának támogatását a táborhely biztosításához, Matók Péter villanyszerelőhöz nyújtott segítségét, Babinyecz János táborról készült felvételeit, a Balázs Bolt támogatását, minden kedves szülőnek a segítő, támogató munkáját!!!

(:Jövőre ugyanitt-ugyanakkor-ugyanígy:))

Kövér Zoltánné

Éjszakai túra

Közel 40 fő vágott neki a Yakuzak SE-ből a péntekre tervezett éjszakai túrának. A pénteki szokásosnál hosszabb küzdőedzés után, a három dojóból majdnem 40 ember vágott neki a 6,2Km-es túrának. A jászberényi dojó elől indultunk Mátrafüredre este 21 órakor, szülők, gyerekek, és felnőttek. A legfiatalabb Jenei Ervin a maga 7 évével. A túra a kék kereszt turista útvonalon haladt Mátrafüredtől a Kékestetőig. A "kis" csapat 2:02 alatt teljesítette a távot. A gyerekek szemmel láthatóan élvezték a túrát és nekünk felnőtteknek is kellemes emlék marad. A csúcsra érve a boldogházi szülők egy gyors vacsorát készítettek, melyet közösen fogyasztottunk el egy kellemes hajnali beszélgetés közben. Testileg és szellemileg is készülünk az őszi versenyszezonra, az edzések mellett még számos közösségi program vár ránk

Borics Zsolt

Nyári tábor

A Gyermejköléti Szolgálat idén is megszervezte a gyermekek napközi felügyeletét július hónapban. Ezen idő alatt sok hasznos ismerethez is hozzájutottak a gyermekek, de természetesen rengeteget játszottak is. Az egy hónap alatt 25 gyermek végig, és mintegy 10 gyermek változóan volt jelen.

Hagyományokhoz híven idén is volt éjszakai akadályverseny, melyen még a szülők is versenyeztek, volt locsolkodás tűzoltóautóról, volt rendőrségi bemutató. Nagy lelkesedéssel készültek a nagymamák a Nagyi-hétre, mikor is csutkababa, kosár, égetett torta készítését mutatták meg a gyerekeknek, miközben régi ételeket (pl. gombóclevés, lángos) készítettek, melyet uzsonnára együtt fogyasztottunk el. Nagyon emlékeztető volt a Kaméleon színház előadása, amely nem hagyományos darab, hanem interaktív módon a gyermekek történetei kerültek eljátszásra.

Szórakozáson kívül sokat tanultak, hiszen a kerékpározáshoz is kell elméleti tudás, a kisebb balesetekkel pedig szemléletes előadáson szélesíthették tudásukat. Rendhagyó történelemórán a magyarság és Jászboldogháza története került terítékre, katonai gyakorlatok alkalmával pedig a testünket is fejlesztettük.

Locsolkodás tűzoltóautóról

Rendhagyó történelemóra

Erőpróba

Nagyi-hét

Éjszakai akadályverseny

A sok izgalmas, érdekes esemény segítőknek mindannyian köszönettel tartozunk:

Ezüstkor nyugdíjas egyesület, Rendőrség, Katasztrófa védelem, Vöröskereszt munkatársai, szülők, konyhások, Kaméleon társulat, Honvédség katonái, Polgárőrség, Bice-bóca egyesület kerekesei, helyi Önkéntes Tűzoltók, Zrupkó Ferencné, Mézes Péterné, Jákóhalmi Íjász Egyesület.

A gyermekek és a magam nevében köszönöm, hogy lehetővé tették, hogy tartalmas és élményekkel teli legyen ez a nyár is.

Kobela Margit
A Gyermejköléti Szolg. vez.

Hivatása ...

Beszélgetés községünk fiataljaival

Megszakítva hagyományunkat most nemcsak egy személyt mutatunk be a fiatalokról szóló cikksorozatunkban, hanem egy fiatal házaspárt, amely mindkét tagja boldogházi: Baranyi Tamásné Répási Anita és Baranyi Tamás.

Tamás édesanyja Baranyi Istvánné Erzsike MAXI COOP boltvezető, ez évtől Alattyánon tevékenykedik, édesapja Baranyi István a MÁV Zrt-nél forgalmi szolgálattevő. Anita édesanyja Répási Jánosné Rózsika pedig a jászboldogházi COOP boltban műszakvezető, édesapja Répási János nyugdíjas volt, 2010-ben hunyt el.

kereskedelemmel foglalkozik. Az én feladatam az alkatrész üzletághoz kapcsolódó ügyfélszolgálat vezetése. Munkám az internetes alkatrész kereskedési felület felügyelete és továbbfejlesztése, partnerekkel való kapcsolattartás és minden egyéb háttér adminisztráció elvégzése.

Meséljetelek egy kicsit az összeismerkedésekről és a házasságkötésről. És ha jól tudom nemrég új taggal bővült a családotok.

Kapcsolatunk diákszerlemből nőtte ki magát házassággá. Esküvőnk nem is tudtuk volna elképzelni máshol, mint szülőfalunkban. 2008. július 19-én mondtuk ki a boldogító Igent. Szerelmünk gyümölcseként ez év július 22-én megszületett kisfiunk, Balázs. Még csak pár hetes,

de már rengeteg örömteli pillanatot szerzett nekünk. Szülővé válni csodálatos dolog, boldogan állunk a velejáró kihívások elé.

Mikor költöztetek Budapestre?

Hat éve költöztünk Budapestre. Albérletek után három éve költöztünk be csendes dunaparti otthonunkba. Itt sikerült megtalálnunk az egyensúlyt a nagyváros adta lehetőségek és a vidéki nyugalom között. Szerencsés helyzetben vagyunk, hogy Balázs nagyszülei közel laknak egymáshoz. Eddig is, amikor csak tehetjük, hazalátogatunk Boldogházára, és mivel szeretnénk, hogy kisfiunk közelebből is megismerkedjen a vidéki élettel, ezután sem lesz ez másként.

Szabadidőtetek mivel töltitek?

Munkánk mellett sajnos nem marad túl sok szabadidőnk, de amikor tehetjük szívesen ellátogatunk a közeli uszodába vagy jégcsarnokba, jó időben biciklizünk vagy sétálgatunk a Dunaparton. De ugyanennyire szeretünk kikapcsolódni barátaink társaságában.

Kedves Anita és Tamás!

Köszönöm, hogy választatok a kérdéseimre annak ellenére, hogy most minden figyelmetek a kisfiatok körül mozog. Kíváncsi vagyok, hogy boldogságokat leljétek a családotokban és a jövőben is sikerek legyenek a munkáitokban.

dr. Fehérvári Mária

Hova jártatok iskolába, és mivel foglalkoztok jelenleg?

Tamás: A jászboldogházi általános iskola után mindketten a szolnoki Vásárhelyi Pál Közgazdasági Szakközépiskolában érettségiztünk. Ezután érdeklődési körünknek megfelelően tanultunk tovább. Ezt követően én a Kecskeméti Főiskola GAMF karán végeztem, mint mérnökinformatikus, majd már munka mellett az ELTE Informatika Karán Informatika tanári diplomát szereztem. Bár a közoktatásban még nem dolgoztam, a képzés és az informatika együtt vált hivatásommá. Számos pozícióban évekig a közigazgatásban kerestem a helyem, építettem a karrierem, és váltam szakterületemen elismert szakemberré. A közigazgatást magam mögött hagyva további szakmai kihívásokat keresve jelenleg egy informatikai biztonsággal, képzéssel és egyéb szolgáltatásokkal foglalkozó cég távoktatási üzletágát erősítem, mint rendszer-mérnök.

Anita: A gyöngyösi Főiskola Közgazdasági Kar vállalkozásszervezői szakirányán szereztem diplomát. A főiskola alatt sokféle cégnél vállaltam diákmunkát, 2 évig egy adóssághajtó nagyvállalatnál dolgoztam. Az itt szerzett tapasztalatok segítettek eldönteni, hogy a nagyvállalati szektor helyett inkább egy kisvállalatnál szeretnék dolgozni. Rövid keresés után egy családias légkörű, az autóiparban szerteágazó tevékenységgel foglalkozó cégcsoportnál helyezkedtem el. A cégcsoport többek között szoftverfejlesztéssel, könyveléssel kapcsolódó szolgáltatásokkal, tanácsadással, szállítmányozással, leltározással, gépjármű ügyintézésel és alkatrész

"Pályázatok"

Az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program IV. tengelyes pályázati LEADER programja 2011 szeptember végétől egy hónapon át ismét megnyílik. A Jászsági Kistérségi Helyi Közösség Egyesülete akciócsoport kiírása szerint az alábbi célterületekre lehet beadni pályázatokat civil szervezeteknek, magánszemélyeknek, mikro/kisvállalkozásoknak, és az önkormányzatoknak is.

- a.. Jászsági nonprofit szervezetek célszerű tevékenységéhez kapcsolódó eszközök beszerzése
- b.. Helyi szektorok képzésének támogatása
- c.. Turisztikai tevékenységek ösztönzése

d.. Szabadidős és sporttevékenységek, szolgáltatások fejlesztése

e.. Köz- és településbiztonság fejlesztése

f.. Hagyományörző programok és a jász identitás motiválása rendezvények keretein belül

g.. Helyi megújuló-energia ágazat fejlesztés, energiatakarékos rendszerek kialakítása

h.. Belvízi védekezés eszközbeszerzés támogatásával

Bővebb információ, tanácsadás és részletek:

Pap Béla- EU pályázati rő

www.jkhk.hu
57-460-011

e-pont@jaszboldoghaza.hu

Eljáró boldogháziak

Mindennap utazunk...

„Utas vagyok csak ebben a világban, egészen magánosan vándorló utas, aki megnézhet mindent, amit látni módjában van, de semmit magával el nem vihet, semmit földre nem tehet, semmihez hozzá nem kötözheti magát, bármennyire is megszerette ezt, vagy amaszt. S lassan, lemondó szomorúsággal kialakult bennem az útiterv is: az ember éppen csak gyönyörködik abban, ami arra való. Néhány dolgot megjegyez magának, egészen rendszertelenül és minden értelem híján s igyekszik kissé megszépíteni azt az utazást, amennyire lehet. Átballag az életen, éppen mintha tóparton menne, váltakozó arcú dombok között, mindig lát valami újat és mindig elbúcsúzik valami régitől, s legokosabb, ha mindezt úgy cselekszi, mint a világ legtermészetesebb dolgát. Mintha nem lenne abban semmi szomorú, hogy az idő búcsúzással telik, hogy minden hajnal egy alkonyatnak a sarkára hág s hogy vannak virágos tájak, amiket megszeretünk s a táj elmosódik a múltba.” Wass Albert

Szerencsére megint két olyan emberrel sikerült beszélgetnem, akik nagyon különböző területen dolgoznak, de a munkájukat nagyon szeretik, hivatásuknak tekintik. Először Baráthné Szaszko Juditot sikerült szóra bírnom. Juditot mindenki ismeri, hiszen kozmetikusként dolgozik és sokan szépültek már a kezei alatt. Így mesélt magáról...

1983-ban érettségiztem Szolnokon, a Tiszaparti Gimnázium ének-zene tagozatán. Óvónőnek készültem, de megváltozott a tervem, a kozmetikus szakmát választottam. A képzés érettségihez kötött, 2 éves, így kerültem a szolnoki 633.sz. Petőfi Sándor Ipari Szakmunkásképző Iskolába.

Így végül is teljesen más irányt választottál. Mi az, ami miatt végül is kozmetikus lettél?

Kezdetől fogva rendkívül érdekelt a szépítészet, nagyon megszerettem. Azonban tanulás közben derült ki, hogy mennyire felelősségteljes a mi munkánk, a gyakorlatot mély elméleti (anatómiai, labor, kémiai) tudásnak kell megalapoznia. Egy rossz döntésnek, alkalmazásnak súlyos, esetleg maradandó következményei is lehetnek. Szépítünk, nem gyógyítunk; tudni kell, meddig terjed a mi „hatáskörünk” és mi az a határ, ami után bőrgyógyászra tartozik a probléma megoldása.

Hol kezdted el dolgozni, miután végeztél?

1985-ben szakmunkásvizsgáztam, azóta ugyanannál a szolnoki cégnél dolgozom; a mostani neve Tisza-Hullám Kft. Az első 5 évben 2 településen, itthon és Újszászon kozmetikuskodtam, Szolgáltatóházban. Majd 1992-ben kértek fel (a máig is tartó) szakoktatói munkakör betöltésére Szolnokon, cégünk Kozmetikus-Fodrász Tanműhelyében. Itt leendő szakemberek gyakorlati tanítása történik, normál vendégkiszolgálás mellett.

Tulajdonképpen így pedagógusként is kipróbálhattad magad...

Igazából ez egy merőben bővebb feladat elé állított, mint amit addig végeztem, mert ezután 8-10 szempár figyelte minden mozdulatomat, és mindig magyarázni kellett nekik, mit, miért, hogyan csinálunk. Nagyon szeretem a munkámban az oktatást is, a lányokat is; általában ügyesek, céltudatosan kerülnek hozzánk. Hosszú évek során sok fiatal kozmetikus „szabadult fel” tőlem, többükkel tartom a kapcsolatot. Jó érzés, mikor hallok sikereikről, küldik az esküvői, illetve kisbabás képeiket. Most jelenleg 14 tanuló van.

Úgy, mint minden más szakma, gondolom, a kozmetikus is újul, változik...

Igen, a mi szakterületünk is állandóan újul, fejlődik. Követni kell a változásokat, ezért szakmai továbbképzésekre, fórumokra, rendezvényekre, versenyekre, bemutatókra rend-

szereken járok, illetve járunk a tanulókkal. Én jómagam is tanultam még tovább, így 2000-ben mestervizsgáztam és diplomás elektrokozmetikus lettem.

Olyan lelkesen beszélsz a munkádról! El tudnád képzelni, hogy mást csinálj?

Mindenképp összetett, érdekes, szép szakmának tartom a munkámat a mai napig. Nem tudnám elképzelni, hogy mást csináljak. A szakképzésben is vannak, várható változások, fordulatok. Sajnos a kozmetikus szakma nem tartozik a hiányszakmák közé, így a képzés támogatása nem igazán jól működik. Bízom benne, hogy drasztikus változások nem lesznek, és még sok fiatalnak át tudom adni szakmai tudásomat, tapasztalataimat.

Mennyire van igény a munkákra? Járnak-e a nők kozmetikushoz, vagy esetleg ezt régebben jobban igénybe vették?

Igény van a szolgáltatásunkra, de régebben gyakrabban jártak a hölgyek kozmetikushoz. Manapság ritkábban, alkalmakhoz kötve jönnek. Mindennek valószínűleg több oka van – otthoni pakolások, gyantázás, sminkelés, ill. sajnos az anyagiak.

Eljáró boldogházi... tulajdonképpen szinte középiskolás korod óta te is ezt a csapatot erősíted. Mivel jársz dolgozni? Van-e összeszokott társaság, akikkel együtt utazol?

Vonattal közlekedek. Az utazás, amióta dolgozom, hozzátartozik az életemhez, a mindennapok része. Főleg ilyen sok éven át megszokja szervezetünk ezt a rendszerességet. Az utazós „társaság” egyre fogy – sajnos. Mizseiné Melinda barátnőm a leggyakoribb reggeli vonatos utastársam, délután változó. Keressük ismerősök, helybeliek társaságát, bár nagy a szóródás, ki melyik vonattal jár el, ill. haza.

Hogyan tudod összeegyeztetni a munkát - az eljárás miatt - az otthoni teendőiddel? Mi az, amit szívesen csinálsz szabadidődben?

Nem nagy a távolság Szolnokig, mégis 1 nap során sok időt vesz igénybe a közlekedés. Ezután következnek az itthoni teendők, de szerintem szervezés kérdése, és mindent sorra lehet venni. Csak ne lenne olyan gyorsan este, majd újra reggel! Szabadidőm a legkevesebb, amennyi van, az általában háztartásbeli dolgokkal, a családommal és a munkámmal kapcsolatos.

Kedves Judit! Köszönöm a beszélgetést és kívánok neked sok szépülni vágyó hölgyet és sok lelkes tanulóat még a munkád során! S maradj továbbra is ilyen lelkes!

Ha azt mondom CONDORS MC HUNGARY...sokaknak eszébe jut néhány boldogházi fiatal,akik tagjai ennek a motoros klubnak,többek között Matók Gábor is. Azt viszont lehet,hogy kevesebben tudják,hogy Gábor tűzoltóként dolgozik Jászberényben. Őt is megkerestem,s így kezdett el magáról mesélni...

14 éves koromban elkerültem Túrkevére a Ványai Ambros Gépjárműtechnikai Szakközépiskolába, ahol autószerelő technikusként végeztem. Közben a betanított hegesztői szakmát is kitanultam,ill a targoncás jogosítványt is megszereztem. Később munka mellett egy budapesti főiskolán megszerztem a motorkerékpár szerelői szakmát is. Minden vonz,amit belsőégésű motor hajt.

Ennyi szakmával a kezekben biztosan könnyen találtál munkát. Milyen munkahelyeken dolgoztál eddig?

Egy év kiskunfélegyházi katonai szolgálat után egy budapesti kamionos cég jászberényi műhelyében voltam kamionszerelő. Itt megtetszett a kamionozás, így hát kipróbáltam: 4 évet húztam le kamionnal a külföldi utakon, bejártam egész Európát (Olaszországtól - Finnorszáig, Romániától – Spanyolországig).

Mi az, ami megtetszett a kamionozásban, mi vonzott? Mesélj erről a munkádról!

A kamionozásban az tetszett meg, hogy a nagy tiszteletet parancsoló géppel hosszú távon is kényelmesen lehet menni, nem egy monoton szakma, az ember mindig másfelé tart, ismeretlen utakon. Nem mindegy, milyen árut viszünk, pl. egy veszélyes áruval (ADR) nem olyan bátor a sofőr. Voltam egész Európában és minden országnak megvolt a maga varázsa, szépsége.

Egy utat volt, hogy 2 nap alatt megjártam (pl. Ausztria – le-fölpakolás, vámolás), de volt,hogy 2 hétig tartott egy út.

Az útjaim során nem az adott ország nevezetességeit és turistalátványosságait láttam, hanem igazából azt, hogy élnek az emberek. Az emberek mentalitása mindenütt más és más. Láttam a koszos, bevándorlókkal teli Párizst, vagy az igazi angol-ír ellentétet Belfastban vagy, hogy Oslót mindenütt tisztán tartják vagy hogy Genovában semmi sem érdekli az embereket igazán. Fenn északon nyugodtak, megfontoltak, segítőkészek. Lenn délen heves vérmérsékletűek, hirtelen emberek, de ha látják, hogy bajban van az ember, akkor segítőkészek.

Hogy kerültél mégis a Tűzoltósághoz? Mesélj az ott folyó munkádról!

4 év kamionozás után következett a családi megállapodás, így én is hazatértem dolgozni és visszamentem a műhelybe. Szerelőként dolgoztam, mikor szóltak, hogy lehetőség van, hogy bekerüljek a tűzoltóság berkeibe. 2005-ben elvégeztem a tűzoltó szakmunkás képzést (ez kellett a bekerüléshez) azóta a Jászberényi Tűzoltóparancsnokságon dolgozom.

Itt a feladat eléggé összetett, mert itt szinte mindenhez

kell érteni mindenkinek, főleg a személymentésben és értékmentésben kell jeleskedni HIBA NÉLKÜL! A nap 24 órájában vagy ugrásra készen vagy bevetésben van a tűzoltó. (a laktanya elhagyására a riasztáskor 2 perc van) Minden harmadik nap reggel 7 órától a következő nap reggel 7 óráig tart a szolgálat (ha nem vagyunk káresetnél, mert vagy odajön a váltás vagy amíg be nem fejezzük, addig ott vagyunk).

Nem lehet könnyű tűzoltóként dolgozni...nagyon sok szomorúsággal, tragédiával találkoztok. Volt már azért pozitív történet is a munkád során?

Nem könnyű, valóban...így azt tudom mondani, hogy aki nagyon lelkis, mindent magába fojt, vagy a sérültek látványa nem az ő gyomrának való...az ne is gondoljon arra,hogy tűzoltó lesz!!! Akad azért pozitív történet is...Volt már arra példa, hogy nem sok esély látszott a túlélésre egy balesetnél, de tette mindenki szakszerűen a dolgát és pár hónap múlva felépülve bejött a sérült és megköszönte a munkánkat.

Milyen a kapcsolatod a kollégáiddal?

A kollégákkal nagyon jó a kapcsolatunk - no ez nem is lehetne másképp – mert a káreseményekben csak egymásra számíthatunk. Persze a magánéletben is bármelyik kollégámra számíthatok és ők ugyanígy rám.

Te is eljáró boldogházi vagy. Hogyan oldod meg a bejárást?

A munkabajárás egyedül szokott történni vagy autóval vagy motorral – néha vonatozom is, csak hát Jászberényben a Tűzoltóság igen messze van a vasútállomástól.

Szeretek Boldogházán lakni, ezért is inkább eljárom dolgozni, minthogy elköltözzem a munkahely közelébe.

Családod hogyan viseli a sok távollétet?

A feleségemmel két lányt (egy 6 éves büszke kislányt, Erikát,és egy 4 hónapos leányzót, Edinát) nevelgetünk. Sajnos kicsit nehezen viselik,hogy ritkán vagyok velük (mert nem vagyok otthon minden nap) , már a kisebb is észreveszi ezt.

Úgy kezdtem a beszélgetést, hogy a CONDORS MC HUNGARY tagja vagy...tehát mondhatjuk azt, hogy ez a hobbid?!

Igen,a hobbim még az autók és motorok bütykölgetése,és természetesen a motorozás. Benne vagyok a helyi CONDORS MC HUNGARY nevű motoros klubban. Társaimmal együtt rójuk az ország útjait. Az országban már szinte mindenütt tudják rólunk motoros berkekben, hogy JÁSZBOLDOGHÁZIAK vagyunk.

Kedves Gábor! Köszönöm a beszélgetést és kívánok neked a munkádhoz további erőt, kitartást, a motorozáshoz sok szép élményt, családotban pedig sok boldog percet!

Tóthné Simon Aranka

KÖNYVTÁRUNK NYITVA TARTÁSA OKTÓBERTŐL:

Kedd:
14.30-16.00

Szerda:
8.00-12.30
14.30-16.30

Csütörtök:
8.00-12.30
14.30-16.00

Péntek:
8.00-12.30

Új könyvekkel várom az olvasókat.

Üdvözlettel: **Pappné Turóczi Henrietta**
könyvtáros

Hírek a kapitányokról

Rendhagyó kiállítás nyílt június 17-én a Jász Múzeumban. A főtemplom alatti kripták feltárása – dr Medvegy János apát kezdeményezése után- 2007-ben történt. Az ott talált és azóta restaurált leletekből állítottak össze egy bemutatót, mely így a XVIII. század végi XIX. század eleji módos jászberényiek életéről, szokásairól és haláláról küld üzenetet a múltnak. A főtemplom alatti kriptákat- 100 db. Van- 1782-ben készítették, a templom átépítésével, felújításával egy időben. A város és a katolikus egyház vezetői, jeles személyiségei temetkeztek oda. A többszöri exhumálás után nem biztosan tudható, hogy kik nyugszanak a kriptába 2007-ben. A csontok szinte teljesen elporladtak a párás, nedves, olykor a Zagyva által is elöntött földalatti kriptában. Végül 67 személy maradványait találták a fülkékben, 33-at tudtak névszerint is azonosítani. A temetkezési szokásokról sok érdekesség derült ki. Találtak hölgyeken un. Fátyolfőkötőt, mely az egész testét beborította, de imakönyvek és olvasók is szép számmal kerültek elő. Egyesek halóruhában, azaz még az életükben készített egyszerű ruhában, amit csak a temetésre készítettek. Másokat halotti ruhában temettek el. Ez esetben hirtelen halhatott meg az illető, nem készült a halálra, s nem rendelkezett a temetéséről. A legtöbb lelet ruházat, főkötő, fejkendő, textília. Az olvasókból is igen gazdag a kollekció, de a holtak mellére helyezett imakönyvek bőr borítóiból is. A papírlapok elenyésztek, de a borítók nem. Sok lábbeli is épen került elő a koporsókból, ezek jól bírták a párás, vizes környezetet, s a korabeli viseleti szokásokról üzennek nekünk. A feltárás során 146 leletet vettek leltárba. A leletek mentését, konzerválását és restaurálását a szolnoki, miskolci, szekszárdi és budapesti szakemberek végezték.

Július 1-2-án került sor a XVII. Jász Világtalálkozóra Jásziványon. A Jászság legkisebb települése (kb. 400-420 fő a lakosok száma) két napon keresztül a Jászság fővárosa volt.

A hivatalos megnyitó pénteken július 1-jén volt, ahol Tari András polgármester köszöntötte a megjelenteket. Ezután kultúrműsor következett ahol a település apraja-nagyja adott színvonalas műsort táncban, dalban, szavalatban egyaránt. Majd Pócs János a terület országgyűlési képviselője leleplezte Dávid Sándor korábbi jászkapitány által erre az alkalomra készített életfát. Köszöntötte az ünneplőket Borbás Zsolt a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Közgyűlés alelnöke.

Július 2-án 9- órakor a hagyományoknak megfelelően szentmisével kezdődött az ünnepség, melyet Ternyák Csaba egri érsek celebrált. A Jásziványi kis templom csak a hívek egy részét tudta befogadni. Az érsek számos pap kíséretében lépett be a templomba. A szentmise emlékeztető része volt a főpapi prédikáció, mely a szeretet és a család fontosságát taglalta. Az érseki áldás után kezdődött a vendégereg felvonulása. A 18 jásztelepülés után, számos jász kirajzás is feltűnt a lelkes ünneplők között. Felvonultak a dunántúli, jászok által alapított települések küldöttségei is,

pl „Nagylók, Újireg „Pilisjászfalu. Sőt Szlovákiából Nagymácsédrol is voltak elszármazottak. A felvonulás után a Lehel- kürt hangja jelezte, hogy a találkozó csúcspontjához érkezett. A vendégeket Tari András polgármester köszöntötte, és kiemelte, hogy milyen megtiszteltetés számukra, hogy ilyen jeles rendezvénynek adhattak otthont a jászok és a magyarság összetartozása jegyében. Schmitt Pál köztársasági elnök levélben üdvözölte a találkozózt, melyben kiemelte a jászok összetartozásának fontosságát, közösségteremtő erejét. Dr. Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter a kunok, a Kunság és a Kun Szövetség nevében is köszöntötte a találkozó résztvevőit. Pócs János, az Alsó-Jászság országgyűlési képviselője is a vidéki közösségek munkáját emelte ki. Ezt követően Fehér Anna színművész - szintén elszármazott- produkciója következett, két verset adott elő nagy átéléssel. A Jászságért Díj átadása a megszokott rendben zajlott. Dr. Dobos László méltatta Kladiva Imre r.k. esperes-plebános c. kanonok munkásságát, amivel kiérdemelte az elismerést. A díjazott egyedülálló módon a díjjal járó 1 millió forintot a jászapáti templom javítására ajánlott fel. Az elszármazottak nevében Berente Zoltán szakfordító köszöntötte a díszünnepség résztvevőit. A Jásziványért Díjat Csipe Imréné óvodavezetőnek adta át Tari András polgármester, aki 33 éven át gondozta a kisgyerekeket Jásziványon.

A műsorok konferálását Csernák János színművész - szintén helyi kötődésű- végezte magas fokon.

A világtalálkozók fontos mozzanta a jászkapitány beiktatása. Egy évvel ezelőtt Dobos Gergely kapta meg a tisztséget, s most beszámolt egyéves tevékenységéről, élményeiről, tapasztalatairól. Jászivány lakossága a településen született, de jelenleg Jászapáti élők Borbás Ferencet választotta meg jászkapitánynak.

Borbás Ferenc 46 éves, és feleségével elkötelezettjei a hagyományörzésnek Az avatási ceremónia a fogadalomtéttel és a kürtből való borívással zárult. A három ágyúlovást követően a jászkapitány lóra ült, s ellovagolt a bandérium élén. A jász találkozók záróeseménye, a vándorbot átadása volt most is. Tari András Jászfelsőszentgyörgy polgármesterének Zelenai Tibornénak adta át a vándorbotot, aki ígéretet tett arra, hogy a XVIII. világtalálkozó sikeréért mindent el fognak követni. Egyben meghívott mindenkit a 2012-ben rendezendő találkozóra. A finom ebéd és a színpadi bemutatók sem maradtak el, az időjárás kicsit nehezítette a fellépők dolgát, de a hangulatot nem tudta elrontani.

A Hármas Kerületek VII. kézi aratóversenyét és az aratóételek főzőversenyét július 16-án tartottuk Kunszentmártonban. Az aratóversenyre mintegy 27 csapat jelentkezett, és állt rajthoz a jelzett napon. A gyülekező a hagyományoktól eltérően a város főterén volt. Az aratóreggeli és az aratópálinka már megérkezéskor a résztvevők rendelkezésére állt. A reggeli elfogyasztása után került sor az ünnepélyes megnyitóra. A köszöntőkben (a polgármesteri, a főkapitányi, a gazdaköri) az aratás fontosságát, éltető erejét, szükségszerűségét méltatták. Az ünnepi megnyitó

végén Zsolt atya a római katolikus szokás szerint megáldotta az aratókat. Ezután vonultunk ki a huszár bandérium vezetésével a búzatóblára lovasfogatokkal és saját járművekkel. A rendezvény társszervezője a Szent Márton Lovas Egyesület, és nagy számban biztosítottak lovasfogatokat a búzatóblára való kijutásra. A tábla szélén a résztvevőket és a megjelenteket dr Fazekas Sándor mezőgazdasági, és vidékfejlesztési miniszter, a rendezvény fő védnöke, a Kunszövetség elnöke, e három minőségben köszöntötte, s kívánt jó hangulatot a munka végzéséhez. Ezután a résztvevő csapatok elfoglalták a kijelölt táblákat és kezdetét vette a megmérettetés. A követelmények lényegesen nem változtak a korábbi időkhez. Fontos volt a ruházat, az aratóreggeli, (a pálinkával együtt), a hitelesség, a kívé formassága, a keresztek összerakása, tarló magasság, tarló tisztaság. A problémát az aratóknál a kötélkészítés okozta, mert a rendezők nem biztosítottak kötélnakvalót, a lekaszált búzából nagyon nehéz volt kötelet készíteni, mert a szalma száraz volt és nagyon tört. De az aratók ezt is megoldották, a zsűri (melynek tagja voltam) pedig értékelte az aratók ezen munkáját. Az arató brigádok a Jászágóból az alábbiak voltak:

Jánoshida csapata

Jásztelki Gazdakör csapata

Jászberényi Gazdakör

Birinyi Rozsdás Pengék (hagyományörzők)

Jászboldogháza csapata

Az aratás befejezése után cséplési bemutatót tartottak, a tábla szélén volt a bemutató, ahol körös traktor lapos szíjjal hajtotta a cséplőgépet. A learatott gabonát lovas fogattal hordták a cséplőgéphez, látható volt a kévevágás, etetés, lyukkaparás (török elhordás), szalma petrenczés, a zsákolás z sákok bekötése, kocsira rakása. Ezután bevonultunk a város főterére, és elfogyasztottuk a jól megérdemelt

ebédünket a csülkös babgulyást. Az aratással egy időben kezdődött a város főterén a főzőverseny. A főzőversenyen is érdekeltünk voltunk, mert a Pócsainé- Juhászné páros paprikáskrumpli főzéssel benevezett a megmérettetésre. Benevezésük- és munkájuk- nem volt hiábavaló, mert a kategóriájukban a zsűri az első hellyel jutalmazta. A délutáni kultúrműsorban újra az Árvalányhaj Néptáncgyűttesünk remekelt. A közönség nagy tapssal ismerte el produkciójukat. Köszönet nekik érte. Míg a színpadon a kultúrműsor zajlott addig a zsűri keményen dolgozott a csapatok értékelésén. Nem volt könnyű döntés, de a következő sorrend kialakulásában egyetértettünk:

Első helyezett: Kunszentmártoni Városi Nőklub

Második helyezett: Jásztelki Gazdakör

Harmadik helyezett: Haleszi Gazdakör

Ezenkívül a résztvevő csapatok még számos különdíjban részesültek. Köztük a mi aratócsapatunk is külön díjat kapott, az igényes munkájukért, amit a zsűri elnöke méltott is. A díjazott csapat tagjai: Fózer Tibor, Bajor István, Sass Elekné, Szilicei Zoltánné. Munkájukat köszönet illeti. Az eredményhirdetés után Smuta Zsolt jászkun főkapitány, a következő verseny rendezési jogát jelképező, felszalagozott marokszedő gajmót átadta Tamás Zoltánnak, a Jászberényi Gazdakör elnökének, Jásztelek jászkapitányának. Tamás Zoltán elmondta, hogy 2012-ben szívesen látják a versenyre benevezni óhajtó csapatokat és a kéziarítás hagyományára iránt érdeklődőket Jászberényben. Záró akkordként, már hagyományosan a boldogházi csapat

Orczi Imrénével az élen megköszönte a házigazdáknak a verseny megrendezését és egy – egy búzakoszorúval kedveskedtek nekik. Ezután fáradtan, de jó hangulatban indulunk haza Boldogházára.

Nagy Albert Jászkapitány

Eboltás

Tájékoztatom a község lakosságát, hogy a 164/2008. (XII. 28.) FVM rendelet értelmében a **3 hónaposnál idősebb ebeket KÖTELEZŐ VESZETTSÉG ELLEN** a tulajdonos saját költségén, az állat állategészségügyi felügyeletét ellátó magánállatorvossal beoltatni!

Az összevezetett eboltás időpontja:

**2011.09.08. (csütörtök) 8-12 és 13-16 óráig
az ún. Állatorvosi rendelőben
(sportpályával szemben)**

**2011.09.14. (szerda) 14-17 óráig
az ún. Állatorvosi rendelőben**

Pótoltás:

**2011.09.24. (szombat) 9-11 óráig
az ún. Állatorvosi rendelőben**

Az oltás díja Magyar Állatorvosi Kamara ajánlása alapján 2800.- Ft + a feregajtó tabletta 10 ttkg-onként 100.- Ft, tehát a fizetendő díj (a kötelező feregajtással együtt):

10 kg testsúlyú kutyának 2900.- Ft

20 kg testsúlyú kutyának 3000.- Ft

30 kg testsúlyú kutyának 3100.- Ft

40 kg testsúlyú kutyának 3200.- Ft

**Kötelező a kutyáknak az új típusú, belső borítóján
sorszámozott oltási könyv.**

**A fiatal kutyák első oltási könyvének kiállítása
illetőleg az elveszett oltási könyvek pótlása
200.- Ft-ba kerül!**

Az oltatlanul maradt ebek tulajdonosai ellen szabálysértési eljárás kezdeményezésére kerül sor!

Jászboldogháza, 2011. szeptember hó

Szalókiné Dr. Petróczi Ildikó
magánállatorvos

Az én hobbim a horgászat...

Kevés olyan családot ismerek, ahol a nagyszülőktől az unokákig közös a hobbi. Az Úttörő utcában lakó Bata János családja ezek közé tartozik: közös szenvedélyük a horgászat.

Gyakran látom, indul a család felszerelve a tápiógyörgyei halas paradicsomba.

- Hogyan kezdődött ez a hobbi? - kérdezem beszélgetőtársaimat Jánost és feleségét, Mancikát.

János: - 20 évvel ezelőtt lettem nyugdíjas. A rengeteg szabadidőmmel kezdenem kellett valamit. Szomszédom, a néhai Matók István polgármester nagy pecás volt, és az ő javaslatára, gondoltam, én is megpróbálom. Szászberekre jártunk 4 évig, utána jöttünk át a györgyei társasághoz. Azóta is hűségesen kitartok Györgye mellett, hiszen horgászbarátaim várnak, és jó a halállomány is.

Mancika: - Én a férjem révén kapcsolódtam be a horgászatba, és gyermekeink –János és Pisti- is csatlakoztak hozzánk. Pisti, aki Újszászon lakik, a szászbeki horgászegyesület tagja. János, mivel Budapesten él, a Duna holtágban várja horgász szerencsáját. Érdekes, hogy öt unokánk közül „Évi lányunk gyermekei- Niki és Adri – kísérek ki minket leggyakrabban a vízpartra.

-Mi a jó abban, hogy áztatjátok a botot?

János: - Az a csend, a nyugalom, ami körülvesz bennünket, és persze az izgalom, hogy mikor görbül már a bot! Ha itthon tartózkodom, mindig motyogok valamit.

-Milyen halakra lehet „vadászni” Györgyén?

János: - Nagyon sokféle hal található a tóban. Így:kárász, ponty, amur, süllő, busa, keszeg, törpeharcsa.

- Most jöttél meg a horgászatból, hogy sikerült a mai nap?

János: - Nem volt valami sikeres, ugyanis abba kellett hagynunk, mivel az augusztus 13-ai női horgászversenyre töltik fel a tavat az új, méretes halakkal.

-Mancika! Te is indulsz a versenyen?

Mancika: - Persze. Tavaly is voltam, és másfél óra alatt hét pontyt fogtam. Én ennek is nagyon örültem, de volt, aki húszt is fogott.

- Milyen szabályai vannak a női horgászatnak?

Mancika: - Hasonló, mint a férfiaknál, de a bedobásnál ők segíthetnek nekünk, viszont a zsákmányt már saját magunknak kell kifárasztani és kihúzni.

- A férfiaknak mikor rendeznek versenyt?

János: - Tavasszal és ősszel.

Mancika: - János már kétszer volt 2. helyezett.

- Gratulálok ! Mit használtok csalinak?

János: - Csontit, kukoricát, néha gilisztát és pufit. Etető anyagnak pedig tímárt használunk.

- Állandó helyetek van?

Mancika: - Dehogy! Az a szabály, ki mint érkezik, úgy foglal helyet a parton.

János: - Ha a szabályoknál vagyunk, azt is el kell mondanom, hogy csak 30 cm-nél nagyobb pontyt lehet hazavinni, és ebből is csak négyet hetente. A csukának és az amurnak 45 cm-esnek kell lenni. Vegyes halból 5 kg a heti adag.

És azt honnan tudják, hogy mennyit viszel haza?

János: - Természetesen van halór (én is voltam 3 évig), és a fogási naplóba vezetik, ki mennyit fogott, és mennyi jár neki.

- Mi volt az eddigi legnagyobb fogásotok?

János: - 2007-ben 240 kg halat hoztam haza, a legnagyobb egy 5,5 kg-os ponty volt. De nagyon örültem, amikor egy 77 cm-es amurt sikerült kifognom. Amit sajnállok, busa még nem akadt a horgomra.

- Melyik a kedvenc uszonyosotok?

János: - Nekem a kárász és a ponty.

Mancika: - De a süllő a legfinomabb!

- Ki főzi meg a halakat?

János: - Én tisztítom, Mancika pedig elkészíti. A halászlévet jó csipősen főzi, a pontyt egészben süti krumplival és hagymával, a keszeget, kárászt, törpeharcsát paprikás lisztbe forgatás után megsüti, a süllőt pedig kirántja.

- Melyik receptedet osztanád meg az olvasóinkkal?

- fordulok a háziasszonyhoz.

Mancika: -A családom díjazza a halászlémet, talán ezt.

Halászlé 8 személyre

Fél kg hagymát megdinsztelek, 2 evőkanál édes örölt paprikával, sóval meghintem és a kb. 3 kg apró halat (kárászt, keszeget, törpeharcsát, pontyfejet) beleteszek, ezeket 5-6 percig kavargatom. Ezután 2 liter vízzel felöntöm, és addig főzöm, míg a halhús el nem válik a szálkától. Ezt az alapot átpaszírozom, miközben 4 liter vizet 6 darab halászlékockával, csöves erős paprikával, sóval felteszek a tűzhelyre. Az átszűrt alaplevet hozzá adom, és amikor összeforrnak, akkor helyezem bele a szép pontyszeleteket (személyenként 2-3 szeletet). Kb. 10 perc után elkészül. Mindenkinek jó étvágyat kívánok hozzá!

- Olvasóink nevében köszönöm a receptet és a beszélgetést! Mit is kívánhatnék Nektek? Minél többször görbüljön a bototok, különösen a Mancikáé, augusztus 13-án!

KÖZSÉGI SPORTÉLET

Tisztelt Sportbarátok!

Kedves Sportbarátok!

Sportegyesületünk komoly változásokon ment keresztül a nyár folyamán.

Elnökünk Szűcs Lajos valamint alelnökünk Gömöri Béla mandátuma lejárt és új elnökség választására került a sor, amelyet a tagság az alábbiak szerint választott újjá.

Elnök: Bodor Máté

Alelnök: Nádas Gábor

Pénzügyi vezető: Neisz Józsefné

Technikai vezető: Darók Viktor

Gondnok: Simon Béla

Csapatunk a megyei II. osztályban folytathatja szereplését, ahol két 12 csapatos bajnokságot rendeznek Jászsági és Kunsági csoportban.

Valószínű, a következő évben az 1-7. helyet mindkét csoportban össze fogják vonni, és így alkotják a megyei II. osztályt. Tehát célunk nem lehet más, mint a bennmaradás az 1-7. hely egyikének megszerzése.

A felnőtt és ifi csapat edzője Bodor Máté lett, így többnyire igazán csak rajta és játékosain múlik megnyitni és mit tesznek meg annak érdekében, hogy jövőre is a megyei II. osztályban szerepelhessünk.

Nem indítunk sem U 16. sem pedig U 13. csapatot. Ennek oka egyrészt pénzügyi, másrészt hozzáállási problémák miatt. Mindig hangsúlyoztam, nem kötelező focizni, csak választható. Ingyen, jó környezetben, jó pályán, jó szerelésben, sok labdával, új öltözőben, de sajnos nem tolonganak a játékosok, inkább más időtöltést választanak, reméljük, nem bányák meg majd később mit szalasztottak el.

Nyári felkészülési eredményeink:

- ♦ Jászboldogháza – Tápiógyörgye 1 – 2
Gólszerző: Kismémet Ferenc
- ♦ Ujszász – Jászboldogháza 6 - 1
Gólszerző: Káposztás Dávid
- ♦ Besenyszög – Jászboldogháza 6 - 1
Gólszerző: Vámosi Norbert
- ♦ Tápiószéle - Jászboldogháza 7 - 1
Gólszerző: Vámosi Norbert
- ♦ Jászboldogháza – Besenyszög 0 - 3

Magyar Kupa:

Jászboldogháza - Jánoshida 0 – 8

Bodor Máté nyilatkozata: A nyári felkészülés során a különböző elfoglaltságok miatt (nyaralás, sérülések, munkahe-lyi elfoglaltság) nem tudtunk teljes csapattal készülni, de a nagy különbségű vereségek ellenére is hasznos tapasztalatokkal szolgáltak a magasabb osztályban szereplő csapatokkal vívott edzőmérkőzések.

Említést kell még tennem, hogy sok esetben halljuk, igen kevés boldogházi focizik csapatunkban, hogy túl sok az idegen. Valóban több idegen játékos játszik nálunk, mint az

jellemzőbb volt az elmúlt időkben, de azt is tudni kell, osztályt váltottunk, amely nélkülük soha sem sikerülhetett volna.

Azért vannak még boldogházi labdarugóink és fel is sorolnám őket, hogy mindenki láthassa, vannak még hazai legények.

U 13

Gulyás Norbert
Kalota Richárd
Túróczy Márton
Horti Nagy Dávid
Bajor Richárd
Lévai Rihárd
Nagy Bence
Deák Dominik
Papp Róbert
Horti Nagy Máté
Racs Tamás

U 16

Berta János
Almási Ferenc
Szatmári Zoltán
Pomaházi Gábor
Nagy Márk
Szaskó Martin
Berkó Albert
Balogh Ádám
Szadai Levente
Berdó Kristóf
Mizsei László
Répási Kornél
Baráth Ádám
Tóth Milán

U 19

Gerhát Róbert
Szöllősi Gábor
Menyhárt Bence
Káposztás Dávid
Gulyás Dániel
Tóth Martin
Gömöri Zsolt

Felnőtt:

Vámosi Norbert
Burka Gergő
Gömöri Péter
Gömöri Bálint
Eszes János
Szűcs Béla
Káposztás Dániel
Nagy Mihály
Vári Attila
Juhász Gábor
Juhász Andor
Bodor Máté
Tóth Tamás

Csak boldogházi játékosokat említettem, akik 2010-2011-es játékeddéllyel rendelkeztek és játszottak az elmúlt bajnokságban, de számos Porteleki Jászberényi, Jánoshidai játékosaink is vannak, de őket most nem említettem.

Létszámuk olyan sok, mivel csak két csapat indul, hogy válogatni kell közülük, hiszen mindenki nem játszhat.

Szeretnék még köszönetet mondani azon támogatóinknak, akik vásároltak az 50 éves fennállásunk alkalmából kiadott kiadványunkból és ezzel is támogatták egyesületünket.

Ezúton szeretnék még elköszönni olvasóinktól, akik olvasták Sportrovatunkat.

Egyéb elfoglaltságom miatt nem kívánok tovább a sportrovat-írással foglalkozni és remélem, mihamarabb megtalálják utódomat.

Megtiszteltetés volt számomra hogy eddig végezhettem e tevékenységet, és közelről számolhattam be eredményeinkről sokszor kísérv csapatunkat az idegenbeli mérkőzéseken, de én azt gondolom e terület is frissítésre szorul.

Nagy tisztelettel : Túróczy Béla
HAJRÁ BOLDOGHÁZA !!!!!!!!!!!!!
2011-08-11

Régi hagyományos ízek

Kicsi korom óta nagy érdeklődést tanúsítottam a sütés, főzés rejtelméi iránt, ezért gyakran tartózkodtam a konyhában, ahol édesanyám – a szabásvarrás szüneteiben – készítette a finomabbnál finomabb ételeket. Különösen nagy élményt jelentett, amikor a simára kinyújtott, két-három bevágással ellátott tészta darabok a forró zsírban számtalan módon változtatták alakjukat, színüket. Ez volt a **herőce**, amit a fiatalok közül talán már kevesen ismernek. Ezért amikor a jászberényi fiatal városvédők ellátogattak községünkbe, arra gondoltam, a Tájház hangulatához a diós kifli és a *Sziliczeiné Marika* által sült nagyon finom meggyes pite mellé jól illik ez az egyszerű régi sütemény. A gyerekek olyan rendkívüli gyorsasággal tüntették el alkotásainkat, hogy arra következtettünk, ők is tisztelik a gasztronómiai hagyományokat...

Hogyan készül a herőce?

A tésztahoz szükséges:

40 dkg finomliszt

2 csapott evőkanál kristálycukor

5 tojás sárgája (A fehérjéből habcsókot lehet készíteni)

8 dkg vaj vagy margarin

csipet só

0,5 dl rum

1 dl tejföl

A lisztet a vajjal elmorzsoljuk, majd a többi hozzávalóval alaposan összegyúrjuk. A kemény tésztát két részre osztjuk, és letakarva legalább egy órára hűtőbe tesszük. Lisztezett deszkán kb. 2 mm vékonyra nyújtjuk, és derelyevágóval 10 cm hosszú, 4-5 cm széles lapokat vágunk belőle, melyek közepét ferdén két helyen bevágjuk. Ezen a nyíláson átbujtatjuk a tészta két sarkát, ettől érdekes alakzatokat kapunk majd.

Forró olajban, közepes lángon pirosra sütjük, majd szalvétára szedve lecsöpögtetjük, vaníliás porcukorral meghintve, baracklevárral tálaljuk.

Közzétette: Papp Izabella

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Kedves Diákok!

Jászboldogháza 2011-ben ünnepli **önálló községgé válásának 65. évfordulóját**. A Faluvédő és Szépítő Egyesület ebből az alkalomból egy **képes albumot** szeretne összeállítani és megjelentetni, amely megőröki községünk régi képét, az utcák, terek, középületek, házak egykori helyét és a hozzájuk fűződő történeteket, emlékeket.

Milyen is volt községünk néhány évtizeddel ezelőtt? Ma már talán hihetetlen, hogy az iskola helyén régen egy nagy füves tér volt, ott tartották egykor a búcsúkat is. 65 évvel ezelőtt csupán egy beépített utcája volt községünknek: a Petőfi utca. A mai Coop Áruház helyén egy malom állt, a Polgármesteri Hivatal helyén pedig egy kis épület, a Kiszármazottak székháza. A posta az állomás közelében volt, a templom körül pedig még nem is voltak lakóházak. Az Üveges kocsmá utca felőli részén egy kis vegyesboltban vásárolhattak annak idején, az udvaron lévő nagyteremben pedig emlékezetes színi előadásokat, bálokat tartottak, s ide jártak biliárdolni, meccset hallgatni a férfiak, mert akkoriban még csak itt volt rádió.

Mindez ma már a múlt, de szeretnénk községünk régi képét, és a hozzá tartozó emlékeket megóvni a feledéstől. Ezért a Faluvédő és Szépítő Egyesület az Elszármazottak Baráti Társaságával együtt községünk fiataljai –általános, középiskolás, főiskolás és egyetemista diákok – számára.

PÁLYÁZATOT HIRDET

a község belterületét ábrázoló régi fotók, történetek, emlékek összegyűjtésére.

Szüleitek, nagyszüleitek bizonyára még őríznek olyan fotókat, és ismernek olyan történeteket, amelyek segítségével felidézhetjük, milyen volt 60-65 évvel ezelőtt településünk. A nyári szünet során próbáljátok ezeket összegyűjteni, és a

képekhez tartozó eseményeket, történeteket lejegyezni. (A fotók hátoldalán tüntessétek fel, hogy mit ábrázol a kép, a képekhez tartozó dátumot, és a tulajdonos nevét, hogy tudjuk kinek adjuk vissza, miután számítógépen rögzítettük). A legsikeresebb pályamunkák készítői pénzjutalomban, illetve értékes könyvjutalomban részesülnek. Az **első díj**: tízezer forint, a **második és harmadik díj**, 5-5 ezer forint, amit az Elszármazottak Baráti Társasága ajánlott fel. A **további díjazottak** értékes könyvjutalomban részesülnek, melyet a Jász Múzeum és a Faluvédő és Szépítő egyesület ajánlott fel.

A pályázatokat 2011. szeptember 10-ig kérjük leadni Konkoly Béláné tanárnő számára.

Kedves Diákok! Ezzel a munkával Ti is hozzájárulhattok községünk múltjának jobb megismeréséhez, a szülőföldhöz való ragaszkodás erősítéséhez.

Kellemes vakációt, egyben sikeres gyűjtő munkát kívánva várjuk pályázataitokat.

Jászboldogháza, 2011. május 27.

Faluvédő és Szépítő Egyesület

Két régi kép községünkéből: a templom környéke és az Üveges kocsmá 1958-ban.

A fiatalokhoz szóló Pályázati Felhívás mellett, továbbra is várjuk a lakosság segítségét a régi boldogházi fotók és történetek gyűjtésével kapcsolatban. A régi fotók leadási határideje: 2011.szeptember 10.

Múltidéző

Mikecz Teodóra visszaemlékezése

60 éve történt

Budapestről kitelepített családok Boldogháza tanyavilágában

A Boldogházi Hírek egyik számában Sas Gábor megemlékezett a hozzájuk kitelepített Kuncz családról. De vajon maguk a kitelepítettek hogyan élték meg életüknek ezt az időszakát? A kitelepítések 60. évfordulóján arra kértük Mikecz Teodórát, Mikecz Ödön egykori igazságügy miniszter lányát, idézze fel emlékeit boldogházi kitelepítésükről. Szívesen hozzájárult ahhoz, hogy közéletgyűk a korábban Az utolsó házi feladat című kötetben megjelent írásának erre az időszakra vonatkozó részletét, melyet kiegészített a családra vonatkozó fontos adatokkal.

*

Miért is lettünk osztályidegenek?

A kitelepítések hivatalos verziója az volt, hogy az „osztályidegeneket” eltávolítsák Budapestről, de valójában a lakásukra és a javaikra volt szüksége a feltörekvő funkcionáriusoknak. A családunk esetében a személyes ok az volt, hogy édesapám Mikecz Ödön politikus volt. Először Szabolcs megye főispánjává nevezte ki a Gömbös kormány – ő volt az első, aki nem arisztokrata származású volt ilyen posztban. Édesapám középnemesi családból származott, nem volt nagy birtokuk, de Szabolcsban a Mikecz család tagjai jogi tanulmányaik után, általában megyei tisztviselők voltak. 1935-től Budapesten laktak, először a kormány sajtófőnöke, majd belügyi- és utána igazságügyi államtitkár lett. 1938-ban kinevezték igazságügy miniszterre a Darányi kormányban, majd amikor Imrédy miniszterelnöksége alatt ki kellett volna dolgoznia a második zsidótörvényt, lemondott és ellenzékbe vonult. Ezért esett meg az, hogy amikor a németek megszállták Magyarországot, apámat a Gestapo akarta letartóztatni, amikor az oroszok bejöttek, azok vitték el. A magyar igazságszolgáltatás is letartóztatta 1946 tavaszán, de a tárgyaláson felmentették, csak az Ügyvédi Kamarából zárták ki. Nagyon keserves körülmények között éltünk, de a háború után ez nem volt szokatlan. Közben mindkét testvérem disszidált, így amikor 1951. június 5-én megkaptuk a kitelepítési végzést, hárman mentünk Boldogházára, a cím Tápió tanya 76. volt, és a gazda neve: Ézsás Imre.

21 évesen

És most következzen az emlékezés a számomra kedves tápiói tanyán eltöltött két és fél évrre:

„Az ostrom véget vetett kisgyerek koromnak, és a kitelepítés nagygyerek koromnak. [...]”

1951. június 5-én megjött a „behívónk” a kitelepítésre. Rehák Gizi barátnőm hozta el a bizonyítványomat és még két nagyon kedves levelet a Deák téri iskolából. A bizonyítványom jeles volt, csak két jóm volt, magyarból, mert aki tanította, volt az úttörővezető, és magatartásból szintén ugyanazon tanárnő miatt, mert nem tettem le az úttörőesküti. Ezért aztán nem is javasoltak középiskolába.

A levelek pedig két tanáromtól jöttek, mind a kettő nagyon kedvesen és együttérzően írt, csak sajnos arra kértek, hogy égessem el azokat, pedig most milyen nagy érték lenne!

Nem tudom, hogy mindenki tisztában van-e azzal, hogy mi is volt az 50-es évek elején a kitelepítés? A Budapestről való kitelepítés lényege lakásszerzés volt a kommunista kormányhoz hű emberek részére, és egyben az ún. „reakciós” elemek eltávolítása a fővárosból. Ennek az intézkedésnek volt egy csomó más hozadéka is: megnyomorítása az akkor már amúgy is nagyon kilátástalan helyzetben lévő kulákságnak, hiszen minden pesti családot kulákként telepítettek be. A Budapesten hagyott ingóságok állami tu-

lajdonba, illetve ki tudja, kihez és hová kerültek.

A behívónkon az szerepelt, hogy a számunkra kijelölt kényszerlakhely Jászboldogháza, Tápió-tanya 76., házigazdánk Ézsás Imre. Fejenként 5 q-át vihettünk, amiben persze a bútort is benne foglaltatik, és másnap reggel 5-kor jönnek értünk. Meghívtuk az ismerősöket, rokonokat, hogy jöjjenek segíteni pakolni, mami elment vásárolni, vett két nyári ruhát, édesapám pedig feketekávéval és versolvasással, anekdotázással szórakoztatta az összegyűlteket. Ha utólag visszaemlékszem erre a napra, kifejezetten kíváncsian, várakozásteljesen néztem elébe életemnek erre az új szakaszára, és a lakásunkban dúló összevisszaság pedig kifejezetten komikus volt. Semmi tragikus felhang, szomorkodás vagy búcsúzkodás nem történt, inkább nagy nevetések és viccelődések voltak. Másnap reggel pontosan megjelentek az ÁVO-sok, felpakoltak minket egy teherautóra, és elvittek a Józsefvárosi pályaudvarra. No, az már nem volt egy kedélyes délelőtt! Rekkenő hőségben ültünk a zsúfolt vonaton, ablakokat nem volt szabad kinyitni, WC-re nem lehetett menni, és csak délután indult el a vonat. Tele volt a szerelvény idős emberekkel, kicsi gyerekekkel, várandós anyákkal, nem is tudom, hogyan bírták ki! Én sem éreztem magam fényesen, mert lázas voltam, a mumpsz miatt a nyakam feszített, és olyan volt, mintha két barackot tartogatnék a pofazacsomban. Ezek után, amikor este leszálltunk Boldogházán, azt hittem, hogy itt van már a Kánaán! Teherautóval vittek minket az Ézsás-tanyára, ahol már nagy szorongással vártak. Imre bácsi, a család fő kocsizója, olyan negyven körüli lehetett. Körbejárta édesapámat, aztán kezét fogtak, és azt mondta: Na, maga sem úgy néz ki, mint egy népnőző uraság! Apa meg ráfelelte: Maga sem úgy, mint egy zsíros kulák! Ezzel meg is vetették a későbbi jó barátság alapját. Egy nyári konyhát kaptunk lakhelyül, ahová éppen csak befért apám fekhelye, meg egy-két koffer. Én beköltöztem Ézsásék egyetlen szobájába, ahol hárman aludtak, a házaspár és Teri nevű lányuk. Teri három évvel volt idősebb nálam, már volt egy vőlegénye

és én lettem a koszorúslánya, később pedig a nagyobb lányának a keresztanyja, a kisebbiket pedig rólam nevezték el.

Két és fél évig laktunk a tanyán, közben rendbe hoztunk egy raktárat, és bár földes volt a padló, egész kényelmesen berendezkedtünk. Megvolt apa kényelmes fekhelye, kettőnknek kempingágyunk, amit aztán nappal össze lehetett csukni. Volt egy nagy tükrös szekrényünk, két fotelünk, közöttük egy utazóláda szolgált asztalként. Az ottaniak nem ismerték a kárpitozott bútort, így aki először beleült a fotelbe, rémülten felugrott, annyira megijedt a rúgástól.

Boldogházán nem volt sem állami gazdaság, sem tszcs, ezért szerződést kellett kötnünk valamelyik gazdával mezőgazdasági munkára. Apa nem sokáig bírta az aratást, magas volt a vérnyomása, én viszont markot szedtem, és amikor itt volt az ideje, nap számban kapáltam. *Ézsias bácsi* tanított meg ásni és kapálni, hiszen én azt sem tudtam, hogy előre vagy hátra kell menni a művelet közben! Tercsi néni pedig a kenyérdagasztás, tésztagyúrás rejtelseibe avatott be, azonkívül megtanított libát tömni, földet tapasztani. A földes padlót kellett hetente egyszer trágyás vízzel felkenni, ez volt a tapasztás, mert akkor nem porzott járás közben. Terivel kijártunk a legelőre tehénlepényt forgatni, hogy jól megszáradjon, és aztán azzal tüzeltünk a csikótűzhelyünkben. Iszonyú keserű füstje volt, de ott fa nem volt, legfeljebb összeszedett kukoricaszárral és napraforgószárral lehetett még tüzelni. Kaptunk egy kis földterületet is, ott természetünk zöldséget, sárgadinnyét. Apa vett egy malacot, *Samunak* neveztük el, annak is adtak Ézsiasék helyet, aztán voltak tyúkaink, libáink. Ingyen kaptunk tejet, hogyha a háziaknak nem volt, akkor a szomszédoktól, szóval a jó Isten megsegített minket. Ennél kedvesebb és jobb embereket nem is kaphattunk volna ebben a nehéz helyzetben! Persze a jóságos Magda néni is segített, kéthetente küldött egy nagy faládát étellemmel. Olvasnivalót pedig egy pesti ismerős küldött rendszeresen, így el voltunk látva testi, szellemi táplálékkal. Hála Istennek, nemigen voltunk betegek, nekem egyszer volt tüdőgyulladásom.

Téli árvíz volt, a Zagyva elöntötte az egész tájat, két nap múlva minden befagyott. Csodás látvány tárult eléink, az egész síkság, amit csak egy-egy kopasz fa, és az egymástól távol eső tanyák törtek meg. A budit is elöntötte a víz, így a kis melléktermékeinket becsoma-

Szüleimmel kitelepítve és a libák

golva el kellett a jégen csúsztatni, lehetőleg a trágyadomb irányába. Egyszer apával nagy túrára indultunk: megpróbáltunk a vasúti sínek mellett szemet guberálni fűtéshez. No, akkor szakadtam be a jégbe, és hiába vettek pártfogásukba az állomásfőnökék, nagyon magas lázam lett. Apa sürgőnyözött Kari bácsinak, leírta a tüneteimet, és ő expressz elküldte a mentőcsomagot: injekciós tűt, penicillint és egy rajzot, hogy hová szúrja be az injekciót.

Különben egész télen egyhangúan telt az idő, rengeteget olvastunk, és én ezáltal teljes álomvilágban éltem. Amúgy is szerettem ábrándozni, azelőtt zongoraművészként jártam be a világ legjelentősebb zenei pódiumait, a kitelepítés alatt második *Madam Curie*-ként szerepeltem, és persze egyre többször megjelent a herceg, aki egy csapásra belém szeretett. Szerencsére ott ez nem történt meg, nagyon jóban voltam a szomszédban lakó fiúkkal, hiszen együtt arattunk, és még májusfát is állítottak nekem, de senkinek nem tört össze a szívé.

Azt nem tudom, tudjátok-e Ti, akik ezeket a visszaemlékezéseket olvassátok, hogy nem hagyhattuk el a falu határát. Mi kb. 6 km-re voltunk Boldogházától, ahol volt vagy 50-60 ház, és irgalmatlan nagy tanyavilág tartozott hozzá. Mintegy 30 kitelepített család élt a tanyákon, de minket jóformán sosem ellenőriztek. Rendőrség is csak a szomszéd faluban volt, azok jöttek ki nyáron, úgy emlékszem, kétszer, és ha nem voltam ott, azt mondták apámék vagy a háziak, hogy kint kapálok. Sosem jöttek utánam. Így hát 1953 nyarán egy hónapra elutaztam Szabolcsba Magda néniékhez és nagyon élveztem a nagy tiszai fürdőket, biciklitúrákat, és egyáltalán a változást.

1953 szeptemberében aztán megkaptam az elbocsátó szép üzenetet: szeptember 8-án szabad lettem. Azért írom egyes szám első személyben, mert én mindig külön szerepeltem, mivel 16 éves elmúltam, befejeztem a nyolcadik osztályt, így aztán munkaképessé váltam. Mamiék csak jóval később jöttek el. Én azonban vonatra pattantam, és meg sem álltam az Országház utca 14-ig, ahol Okolicsányi Józsi bácsi és családja élt. Onnan próbáltam bekerülni valamelyik egyházi iskolába. Pesten csak a *Patrona Hungariae* jöhetett számításba, de az telve volt, így kerültem Szentendrére, a Ferences Gimnáziumba.”

*

A kényszerlakhelyünk megszűnése 1953 őszén következett be, Nagy Imre intézkedése következtében. Budapestre nem mehettünk vissza, és úgy tudom, hogy a többi nagyvárosba sem költözhetek a kitelepítettek. Mi Tahiban telepedtünk le, a környék gyönyörű, a Duna különösen kedves volt nekünk, de a lakásunk egy borzasztó hideg, egykori hentesüzlet volt. Édesanyám, aki súlyosan asztmás volt, állandóan betegeskedett a rossz körülmények miatt. Ebben az időben édesapám az UVATERV-nél forgalmat számlált Érden. 1956 után visszaköltöztünk a fővárosba, persze csak albérletbe. Szüleim halálukig ott éltek, édesanyám 56 éves korában halt meg 1961-ben, apám 70 évesen 1965-ben. Halála előtt éjjeliőr volt.

Én gyógytornász lettem, s ezt a munkát végeztem nyugdíjba vonulásomig. Budapesten élünk férjemmel, három gyermekünk és nyolc unokánk van. Ma is szeretettel emlékezem a boldogházi emberekre, és ezúton is köszönöm az ott élő kedves ismerőseket..

Hámos Elemérné Mikecz Teodóra

Focitorna a strandon

Úszótanfolyam

Velsény II. Strandpartin

5 éves osztálytalálkozó

Elszármazottak találkozója

Elszármazottak találkozója

Egy forró nyári napon

Házasságkötés

2011. július 23.

Kádár Krisztina - Szász Attila**Búcsúzunk**

Mihály Istvánné	(1936-2011)
Vadkerti Zoltán	(1943-2011)
Berkó Imre	(1934-2011)
Almási Ferencné	(1930-2011)
Nagy Jenőné	(1932-2011)

Boldogházi HÍREK

Felelős szerkesztő:

Konkoly Béláné

Szerkesztők:

dr. Fehérvári Mária
Bóta Mizsei Ilona
Tóthné Simon Aranka
Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő

Gerhát Károly

Felelős kiadó:

Községi Önkormányzat**Készült:**

Polgármesteri Hivatal
 Jászboldogháza